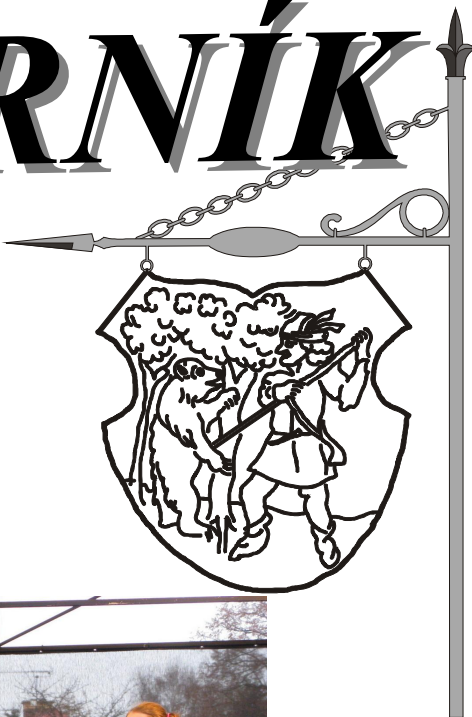

VĚTRNÍK

XLVII. ročník

Ondra Vaverka

Jan Vaverka ml.

**Krásné
vánoční
svátky
plné
pohody
přeje
redakce
Větrníku**

Listopad - prosinec 2014

**ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉHO ÚŘADU
VE VYSOKÉM NAD JIZEROU**

Ondra Vaverka

Motto: To jsou paradoxy, ...

Audience, Václav Havel

ZPRÁVY Z MĚSTA

42. zasedání městského zastupitelstva dne 1. 10. 2014 v zasedací místnosti MÚ ve Vysokém

1/ Dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo na investiční akci „Vysoké nad Jizerou splašková kanalizace a ČOV“, včetně změnových listů.

K. Bárta poukázal na rozpor výpočtu změn s údajem v Dodatku č. 1

Po krátké diskuzi bylo upřesněno.

Celkový přípočet za změny bez DPH dle Dodatku č. 1 činí 1 869 207 Kč.

Odhlasováno

2/ Schválení smlouvy č. 14170653 o poskytnutí podpory ze SFŽP ČR. Jedná se o smlouvu o poskytnutí dotace ve výši 198 442 Kč na akci „Snížení energetické náročnosti objektu ZŠ ve Vysokém nad Jizerou“. Tato podpora je poskytována SFŽP v rámci Operačního programu Životní prostředí, Prioritní osa 3 – Udržitelné využívání zdrojů energie (FS), oblast podpory 3.

2. – Realizace úspor energie a využití odpadního tepla (u nepodnikatelské sféry).

Schváleno

Přítomno 8 zastupitelů 2 občané.

Ze zápisu Ing. Štěpánka (I. Ř.)

Výsledky komunálních voleb ve Vysokém

Společně pro Vysocko 15 zastupitelů

37,15 % voličů (pro srovnání – v r. 2010 to bylo 70,76 %, 2006 – 64,28 %, 2002 – 67,72 %, 1998 – 73,49 %, 1994 – 83,25 % a 1990 – 92,6 %)

Mgr. Lucie Strnádková (264 hlasů, 7,49%)

Jan Nosek (257 hlasů, 7,29%)

Ing. Roman Čivrný (245 hlasů, 6,95%)

Vojtěch Regál (242 hlasů, 6,87%)

Ing. Markéta Zelinková (240 hlasů, 6,81%)

MUDr. Lenka Tylová (237 hlasů, 6,72%)

Ing. Marcela Škodová (232 hlasů, 6,58%)

Bc. Aleš Havelka (232 hlasů, 6,58%)

Ing. Marcela Králíková (230 hlasů, 6,53%)

Ing. Jaroslav Nechanický (229 hlasů, 6,50%)

Ondřej Nosek (227 hlasů, 6,44%)

Ing. Jan Pohanka (225 hlasů, 6,38%)

Bc. Vladimír Jindra (224 hlasů, 6,36%)

Jaroslav Kučera (224 hlasů, 6,36%)

Bohdan Blažek (214 hlasů, 6,07%)

Vysoké 38,49 %, Sklenářice 32,89 %,

Horní Trč 34,45 %, Stará Ves 39,13

%, Helkovice 33,33 %)

Zdrojem oficiálních volebních výsledků je

Český statistický úřad (ČSÚ)

Ustavující zasedání nového městského zastupitelstva

proběhlo v hasičské zbrojnici 3. listopadu 2014 za účasti 15 zastupitelů, zapisovatele Ing. Bartoše a 53 občanů. Zahájila dr. Tylová a jednání se ujala Mgr. Strnádková. Všichni zastupitelé obdrželi osvědčení a složili slib bez výhrad.

Zastupitelstvo zvolilo jednohlasně dva dlouhodobě uvolněné – starostkou Lucii Strnádkovou a Ing. Jaroslava Nechanického místostarostou. V rámci změny organizační struktury městského úřadu byla zrušena s platností od 4. 11. funkce tajemníka.

Dále byla určena pětičlenná rada ve

složení starostka, místostarosta, Ing. Roman Čivrný, Vojtěch Regál a Jan Nosek.

I všechny další návrhy byly odhlasovány. Kontrolní výbor povede MUDr. Lenka Tylová a finanční Ing. Marcela Škodová. Další 3 členové výborů budou ustanoveni na příštím zasedání.

Oprávnění oddávat na svatbách a používat za tím účelem závěsný znak získal kromě starostky a místostarosty Bc. Vladimír Jindra.

Podle nařízení vlády jsou navrženy sazby pro členy rady města 1 480 Kč měsíčně,

pro předsedu výboru nebo komise 1 300 Kč, pro člena zastupitelstva 540 Kč, pro člena výboru nebo komise 1 060 Kč měsíčně. Vzhledem k současné ekonomické situaci města se neuvolnění členové městského zastupitelstva vzdali odměn ve prospěch Vysoka a jeho občanů.

V diskusi popřáli a pogratovali novým zastupitelům Ing. Soukup a MUDr. Pohanková, Mgr. Havelka se dotázal, zda ztrátou mandátu některého zastupitele bude ohroženo trvání rady. – nebude, stačí nadpoloviční většina zastupitelů. Hostinský Josef Ku-

čera vyzval občany k hojně účasti na zasedáních. Promluvila ještě Ing. Zelinková, aby poděkovala za volby a slíbila, že zastupitelstvo bude přijímat podněty i kritické připomínky. V. Jindra ujistil občany, že dnes byli zastupitelé sice zajedno, ale v budoucnu se budou jejich názory lišit.

Nová starostka ukončila zasedání.

Ivana Řehořová, foto Ing. Josef Hejral

Omluva

Bohdanu Blažkovi (41 let, podnikatel, Vysoké nad Jizerou) za vypadnutí z tištěné podoby Větrníku v minulém čísle ze seznamu kandidátů do zastupitelstva.

26. listopadu se na **zasedání** projednávalo především hospodaření města, plnění rozpočtu k 31. 10. 2014, výstavba ČOV a splaškové kanalizace – dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo, do školské rady byla za zřizovatele schválena Ing. Markéta Zelinková, do dozorců rady nemocnice MUDr. Lenka Tylová a určeným zastupitelem pro územní plán Ing. Jaroslav Nechanický.

Těžké začátky

Říká se, že každý začátek je těžký. I my jsme samozřejmě čekali, že začátek bude těžký, ale nejspíš jsme nečekali, že tak moc.

Materiály na ustavující zasedání jsme si museli připravit sami, neboť pan starosta nám oznámil, že se nehodlá zúčastnit. Bývá sice zvykem, že dosluhující starosta přijme slib nových za-

stupitelů a řídí zasedání do doby zvolení nového starosty a tomuto teprve veřejně řízení zasedání předá, zákon však pamatuje i na možnost, že dosluhující starosta na zasedání vůbec nepřijde. Takže se vlastně tak moc nedělo a snad jsme to zvládli se ctí.

Hned čtvrtého listopadu ráno jsme nastoupili na úřad a pokusili jsme se převzít agendu – říkám pokusili, jelikož za tu půlhodinu, kterou s námi pan starosta strávil, jsme si mohli opravdu jen poslechnout, co je ve které skříni. Budeme si asi dlouho pamatovat přejímku klíčů – ležely vyrovnané na stole a nepopsané, pan starosta bral jeden po druhém do ruky a říkal nám, od čeho ten který klíč je, což jsme samozřejmě zapoměli do pěti minut, takže klíče tam leží nepopsané doteď.

Po ukončení přejímky, tj. po sedmé hodině ráno, jsme zasedli k počítačům a zjistili jsme, že jsou prázdné. Ve stolním počítači chyběly veškeré složky s dokumenty i doručená pošta, v notebooku dokonce celé programy. Služební telefon byl vymazaný zpátky do továrního nastavení, chyběly veškeré kontakty – na zaměstnance, na hasiče, prostě jako by s ním nikdy nikdo nevolal. Velitel naší výjezdové jednotky hasičů se naštěstí zastavil ještě to ráno a pomohl nám potřebné kontakty obnovit.

Předávací protokol, sečteno a podtrženo, obsahoval zarážející údaje – na bankovních účtech města bylo ke konci října 3 453 747 korun, ovšem hodnota nezaplacených faktur v šuplíku u paní účetní k témuž dni dosahovala dvojnásobku – faktur tu bylo celkem za 7 498 206 korun. A to nepočítáme hodnotu objektu výzkumného ústavu, na který jsme uzavřeli kupní smlouvu a který bude v nejbližší době stát dalšího víc než 2 a půl milionu. Suma summarum, vyšlo nám, že máme v průběhu listopadu zaplatit deset milionů, ale máme k dispozici jenom tři a půl. Většina splatných faktur je samozřejmě za stavbu kanalizace a proplácet by je měl Státní fond životního prostředí v rámci

poskytnuté dotace. Háček je v tom, že i přesto, že se už ve druhé etapě čtyři měsíce staví, dotace doteď vyřízená není a na dotační peníze si městský účet ještě počká. Proč není vyřízená, nevíme, ale snažíme se to napravit. Už od nástupu do úřadu hledáme a skenujeme faktury a výpisy z účtů, vyplňujeme formuláře a tvoříme čestná prohlášení a jiné dokumenty, které SFŽP k vyřízení dotace potřebuje. Bohužel z hlediska splatnosti faktur je pozdě – od 18. listopadu dlužíme firmě Hochtief přes čtyři miliony korun. Svůj obvyklý příspěvek od zřizovatele na poslední čtvrtletí nedostala škola ani škola. Až dostanete tohle vydání Větrníku do rukou, snad už budeme vědět, jestli a kdy dokážeme dluhy zaplatit.

Paradoxem je to, že díky těžké finanční situaci města nemůžeme momentálně panu starostovi zaplatit veliké odstupné, na které má nárok – prostě na něj nemáme.

Jak ze všeho, co bylo shora napsáno, vyplývá, aktuální situace města je obtížná, snad ji ale nakonec společně nějak zvládneme a všechno dobře dopadne. Je plno lidí, kteří nám pomáhají, jak nejlépe umějí. Děkujeme tedy městským zaměstnancům, těm na úřadě i těm venku. Děkujeme hasičům, hlavně Robertu Nesvadbovi a Zbyňku Lukešovi, že nám pomohli hned na začátku a řekli nám plno věcí, o kterých jsme do té doby neměli tušení. A děkujeme i všem ostatním hasičům, kteří pomáhali s uspořádáním Svato-kateřinského trhu. Děkujeme Vám všem, že jste na trh přišli – když jsme při rozsvěcení stromku viděli ten zástup lidí, nejspíš jsme měli poprvé ze zvolení opravdovou radost. A s tím souvisí poslední poděkování – děkujeme za důvěru všem, kdo jste nás v říjnových volbách přišli podpořit. Budeme se snažit v těžké situaci uspět a vaši důvěru nezklamat.

I když to v nastávajícím období nebude jednoduché, rádi bychom se na jaře pustili do slibovaných oprav. Po výměně volají vývěsní tabule v širokém okolí

– nejen že se na většině z nich plakáty vrství už několik let, ale mnohé jsou i mokré, pohnilé nebo vyhnuté ze své osy. Opravu potřebují taky autobusové zastávky, jinak se může stát, že příští zimu už nebude kde na autobusy čekat. Se stavbou kanalizace budou doničeny už tak zdevastované komunikace Na Polopruti a stará cesta na Tríč. A dotace počítá jenom s úzkým pruhem, který je nad zasypaným výkopem a k tomu kousek na každou stranu. Navíc – stará cesta do Tríče stáhne většinu dešťové vody ze severního svahu, proto bude asi třeba z cesty nejdřív odvést vodu a potom teprve doopravit povrch. Prozatím máme rámcovou studii a nejspíš finančně nezvládneme udělat všechny povrchy najednou v příštím roce. Ale v dalších letech určitě.

*Mgr. Lucie Strnádková
Ing. Jaroslav Nechanický*

1. jednání Rady města 11. 11.

Schválení jednacího řádu

Zřízení komise sociální a zdravotní (předsedkyně Jindra Kellnerová) a

životního prostředí (předseda Ing. Jiří Bartoš), kulturní komise byla odložena.

Návrh na schválení smlouvy o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní prostředí – Rekonstrukce parku ve Vysokém schválen Zpráva o dílčím přezkoumání hospodaření – nebyly zjištěny závažné chyby a nedostatky

Závady v přidělení bytů v č. 359 manželům Ackermannovým – místostarosta zajistí informace o výši nákladů na odstranění závad

Vypracováním nového organizačního řádu města je pověřena starostka

Rada města nesouhlasí s napojením stavby kiosku rychlého občerstvení umístěného v k. ú. Tríč na obecní vodovod ve Sklenařicích

RM bere na vědomí, že s účinností od 1. 11. 2014 byly aktualizovány platové výměry ředitelů příspěvkových organizací zřízených městem a schvaluje upravený platový výměr Ing. Štěpánka bez osobního příplatku

Informace o výpočtu odměny při skon-

čení funkčního období bývalého starosty - postoupení záležitosti ke konečnému dořešení městskému zastupitelstvu (měsíční odměna + násobek odměny v návaznosti na délku funkčního období – 24 let – nárok na další pětinásobek platu

Dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo s M. Soldátem ze Semil na akci Oprava střechy na budově pošty č. 8 – změna rozsahu prací (komíny, sněhové zábrany, hromosvod) – původní náklady 493 794 Kč bez DPH se zvýší o 121 907 Kč bez DPH

Opravy pomníků obětem 1. a 2. svět. války v Horní Tříči, Helkovicích a Staré Vsi – smlouvy uzavřené s Novoborským dotačním centrem byly uzavřeny s J. Maturou. Jedná se o vyřízení podání žádosti o dotaci na Ministerstvo obrany, kdy cena za jedno vyřízení u každého pomníku činí 12 100 Kč – ve stejném režimu byl řešen pomník ve Vysokém

*Ze zápisu Ing. Nechanického
– I. Řehořová*

Skromné poděkování starostovi

Po skončení volebního období odchází na zasloužený odpočinek náš dnes už bývalý starosta pan **Jindřich Matura**. Během jeho působení na radnici se uskutečnily různé akce, ale já bych ráda zmínila hlavně změnu sídla městského úřadu na náměstí, kterou si jistě zasloužili všichni Vysočáci, je to naše vizitka. V důstojně vyhlížející obřadní síni, o jejíž vzhled se velkou měrou zasloužil, probíhaly za jeho účasti nebo uspořádání svatební obřady, někdy i zlaté svatby, vítání občánků. S panem starostou jsme občas navštěvovali naše starší občany při jejich významných jubileích. Ráda budu vzpomínat na příjemnou a přátelskou atmosféru, kterou dokázal vždy navodit svým humorem. Ať se jednalo o občany místní nebo pro nás neznámé, kterým se právě v našem městečku líbilo a rozhodli se u nás uzavřít

manželství – a že jich bylo.

Za zaměstnance městského úřadu a bývalé kolegy děkuji za ochotu a spolupráci. Do dalších let přejeme pevné zdraví, pohodu a užívání si koníčků – myslivosti a rybaření –, na které v poslední době čas nezbýval.

Iva Havelková

Dlouholetý starosta musel samozřejmě obsáhnout celé spektrum života a řízení města a řešit i závažnější problémy. Ale musím se zmínit o jeho podpoře kultury a věcí s ní souvisejících. Ač měl jiné zájmy, nikdy se nestavěl k těmto záležitostem zády. Mluvim teď za městskou knihovnu, kde neodmítal vybavování počítačovou technikou, udržoval pocit jistoty samotné existence tohoto městského zařízení. Dokázal ocenit práci s dětmi, především recitačního kroužku. I když pochvaly nerozdával na potkání, důvěru ve vaše schopnosti na pracovišti nezpochybňoval. Nevyhýbal se obnově kulturních památek, podporu v něm měla co se týče i finančního zajištění kulturní komise, když při ní stál při opakovaném vydání propagační brožury o Vysokém nebo obstarávání tabulí na turistický Vysocký okruh. Nebránil ani vylepšování zpravodaje Větrník. S kulturou ve městě, o které mu jistě šlo, vždy počítal. Přeji mu všechno dobré a za spolupráci rovněž děkuji.

Ivana Řehořová

Starostovi poděkovali i ochotníci při posledním předání klíčů od města na Krakonošově divadelním podzimu.

Upozornění

Zemědělské družstvo HORAL Vysoké nad Jizerou upozorňuje všechny pronajímatele pozemků v katastrálním území Vysoké nad Jizerou, že v důsledku dokončení obnovy katastrálního aparátu (digitalizace pozemků), se stává poplatníkem daně z pozemků vlastník. Vzhledem k tomu je každý vlastník povinen podat přiznání k dani z nemovitosti na finanční úřad do 31. 1. 2015. V případě, že tak neučiní včas, vznikne povinnost zaplatit pokutu minimálně ve výši 500 Kč. Zemědělské družstvo HORAL následně do konce kalendářního roku daň z nemovitosti vlastníkovu proplatí.

Za ZD HORAL Vysoké n. Jiz. ing. Soukup

Státní ústav radiační ochrany
v. v. i. , 140 00 Praha 4, Bartoškova 28
Nabízí měření radonu v domech a bytech
pro obyvatele obce

Měření je poskytováno bezplatně
Přihlášení je možné telefonicky na číslech
498 652 713 (714, 709)

e-mailem na adrese radon@suro.cz
Informace www.radonovyprogram.cz,
sujb.cz nebo suro.cz

CÍRKVE

Římskokatolická farnost Vysoké nad Jizerou

12. 10.
Po sklizení většiny úrody jsme měli při mši poděkování za dary přírody. Plody z našich polí, sadů a zahrádek byly malebně naranžovány před oltářem. Díky Bohu za vše, co se pro nás letos urodilo.

2. 11.

Na „Dušičky“ jsme se sešli na hřbitově s věřícími z církve husitské ke společné modlitbě a vyslechli jsme úvahu jejich pana faráře o životě po smrti.

Ve farním kostele svatě Kateřiny jsme osekali provlhlou omítku. Brigádníci se nehrnuli, Pán Bůh zaplatí těm několika obětavcům, kteří práce realizovali.

23. 11.

Slavnost Ježíše Krista Krále, kterou následuje poslední týden církevního roku.

30. 11.

Je první neděle adventní. Časem adventním začíná příprava na Vánoce. Před vánočními svátky se uskuteční tradiční adventní koncert, pořádaný Ústavem chirurgie ruky a plastické chirurgie s netradičním hostem – česko – africkým souborem Nsango Malamu – dobrá zpráva v Čechách, který nám nabídne překrásný, pestrý repertoár duchovních písní v pátek 19. 12. od 18 hodin. Všichni jste srdečně zváni.

Výstavka betlémů bude na faře od 18. 12. do 4. 1. 2015.

Letošní program vánočních bohoslužeb:

24. 12. Štědrý den

24:00 hod., Půlnoční mše svatá se zpěvy

25. 12. Slavnost Narození Páně

10:00 hod., Slavná vánoční mše svatá

26. 12. Svatého Štěpána

10:00 hod., Mše svatá

28. 12. Svátek Svaté rodiny

10:00 hod., Mše svatá

31. 12. 15:00 hod., Děkovná pobožnost
1. 1. 2015 Slavnost Matky Boží Panny Marie
10:00 hod., Slavná mše svatá na přivítání nového roku

•• Církev československá husitská

Památku zesnulých jsme letos připomněli v neděli 2. listopadu jak vzpomínkovou bohoslužbou ve sboru Dr. Farského ve Vysokém, tak tradiční ekumenickou pobožností na místním hřbitově. I díky příznivému počasí byla účast hojná.

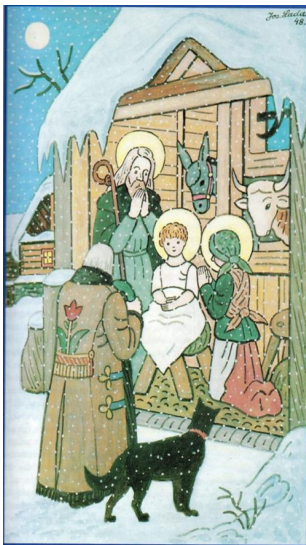
Během celého vánočního času, tedy od první adventní neděle 30. listopadu 2014 až do

Hromnic 2. února 2015 si můžete ve Sboru Dr. Farského ve Vysokém prohlédnout výstavu Betlémů, kterou opět připravil pan Ivan Tišnovský, letos pod názvem Josef Lada dětem i pro dospělé. Otevřena bude

v neděli a o svátcích od 13.30 do 15.30 hodin, navštívit ji však můžete i kdykoli jindy po domluvě na tel. číslech 481593679, 731312918 (pí. A. Kučerová) nebo 721 606 876 (Vl. Hraba).

Bohoslužby Církve čs. husitské ve Vysokém se konají opět každou neděli ve 14. hodin.

Večerní adventní pobožnost, kterou povede náš milý host, s. farářka Lada Kocourková ze Šemil, se bude konat ve čtvrtek 11. 12. v 17 hodin.

Vánoční bohoslužby ve Vysokém:
24. 12. ve 21.30 hodin Půlnoční bohoslužba

25. 12. ve 14 hodin

28. 12. ve 14 hodin

Na Nový rok 1. 1. 2015 zveme do sboru Dr. Farského na tradiční ekumenickou bohoslužbu s následným posezením a pohoštěním. Čas konání bude upřesněn, sledujte farní nástěnky u sboru či na náměstí.

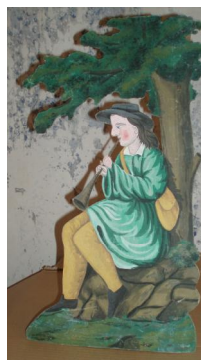
Administrátor sboru je k dispozici na níže uvedených kontaktech, případně, po předchozí telefonické domluvě na úředních hodinách ve čtvrtek od 15.30 do 16 hodin.

Vladimír Hraba, administrátor sboru
Krkonošská 21, Vrchlabí – Farní úřad
ve Vysokém nad Jizerou, Dr. K. Farského 303

e-mail: hraba.v@seznam.cz

*Ukázka figurek
zapůjčených do
Jičína z muzejních
betlémů*

mlj

ÚCHR a PCH

POZVÁNKA NA ADVENTNÍ KONCERT

**Ústav chirurgie ruky
a plastické chirurgie
ve Vysokém nad Jizerou
Vás srdečně zve
na tradiční adventní koncert,
který se koná dne 19. 12. 2014
v 18 hodin**

**v kostele sv. Kateřiny
ve Vysokém nad Jizerou**

Náš letošní host je netradiční, proto Vám o něm přinášíme několik řádků:

Nsango malamu – dobrá zpráva v Čechách

Česko-africký pěvecký soubor Nsango malamu má dlouhou historii. Působí v České republice v různých obměnách od druhé poloviny devadesátých let. Jeho kořeny však sahají do předrevoluční doby, kdy mnoho studentů z Afriky získávalo vědomosti na zdejších středních a vysokých školách a věnovali se hudbě svých domovů. Nsango malamu znamená v jazyce lingala dobrá zpráva, stručně evangelium. Jde o ekumenický soubor, jehož členové pocházejí z různých křesťanských tradic. Spojuje je vášně pro v českém prostředí nevšední hudbu a zájem o různé kultury.

Nevšednost této hudby z pohledu českého posluchače spočívá v tom, že jde o folklórní a duchovní písně ze vzdálených kulturních oblastí. Jde o písně z Angoly a Konga, odkud pochází africká část současného pěveckého souboru. Dva členové z těchto zemí, Pedro Macaxi (Angola) a Jacques Moliba (Demokratická republika Kongo) nejen že oživilí skomírající soubor v roce 2006, ale také obohatili jeho repertoár vlastními skladbami. Pro africké posluchače souboru Nsango malamu je nevšední to, jak Češi krásně ovládají

jejich jazyky aspoň ve zpěvu. Tím je řečeno, že nezpíváme africké písně přeložené do češtiny, nýbrž v původních jazycích. A když už „po africku“, tak se všim všudy. Při zpěvu máme rádi pohyb a doprovod bubnů. Taneční kreace evropské části kapely ukazují, že pověstná neohebnost bílého člověka je jen „pomluvou“. Díky tomu Nsango malamu nemusí být exotikou jen pro evropské, nýbrž také pro africké ucho a oko.

Ke konci roku 2008 jsme se na základě žádostí našich příznivců rozhodli vydat CD. Po poměrně krátké přípravě jsme během jednoho únorového víkendu roku 2009 nazpívali v pražském studiu 3bees přes 30 písní. Nakonec jenom 17 z nich prošlo důkladným výběrem a objevilo se v albu Embenga yemba (Holube, zpívej). Od té doby mnoho zpěváků opustilo soubor. Někdo se vrátil do rodné země, jiní se odstěhovali za prací a rodinami do Belgie a Německa, či se usadili jinde v Česku, ale daleko od Prahy, kde soubor zkouší. Stále však mezi námi panují vřelé přátelské vztahy. Přichází noví nadšení zpěváci, a i když je současný počet členů menší než v dřívějších dobách, Nsango malamu žije a věříme, že bude žít ještě dlouho. A to je náš neskromný cíl – pěstovat a šířit věčné přátelství napříč kulturami, tradicemi a generacemi. Věříme, že v našich dětech rostou pokračovatelé této bohumilé ideje! Věříme také, že jednou vyjde i druhý zpívající holub a naše hudba přinese potěšení také Vám, čtenářům tohoto článku.

*Autor článku: Leonardo Teca,
člen Nsango Malamu*

Vzdělávání v ústavu

Posláním Ústavu chirurgie ruky a plastické chirurgie ve Vysokém nad Jizerou není jen léčení nemocných rukou, ošetřování úrazů a rehabilitace, ale i předávání našich zkušeností jiným pracovištím. Jsme školicím střediskem pro obor chirurgie ruky. Každý rok se

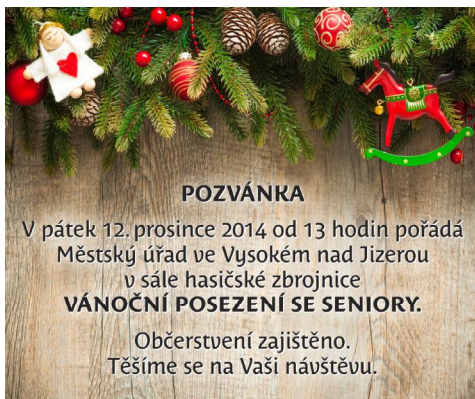
u nás vystřídá několik desítek mladých lékařů, kteří přijíždějí na stáže. Spolupracujeme s několika významnými klinikami v České republice i v zahraničí.

Příkladem vztahu na zahraniční nemocnice je vazba na Pobaltské republiky. Od roku 2006 náš ústav aktivně spolupracuje s Litevskou a Lotyšskou společností pro chirurgii ruky. Od té doby se v naší nemocnici vystřídalo devět lékařů z těchto zemí. Přijíždějí na krátkodobé studijní pobyty v délce trvání od jednoho do čtyř týdnů. Na druhou stranu byl MUDr. Radek Kebrle dvakrát pozván k účasti na odborných konferencích pořádaných Litevskou společností pro chirurgii ruky a jednou požádán o provedení ukázkových operací na zápěstním kloubu. Naposledy byl přednášet na Baltic Hand konferenci v Litvě na konci září 2014. Pozitivní ohlasy ze stáží litevských lékařů bylo cítit v průběhu celého kongresu s požadavkem, zda by do Vysokého nad Jizerou mohli vyrazit další lékaři v přípravě na chirurgii ruky. Nás to těší a rádi je u nás vítáváme.

Zdravotníci naší nemocnice se rovněž v tomto roce zúčastnili několika zajímavých vzdělávacích akcí v České republice i zahraničí. Jednalo se především o Kongres českých a slovenských chirurgů v Novém Městě na Moravě, Přednáškový den pro chirurgy v rámci tříletého programu vzdělávání v oboru chirurgie ruky v Praze, Kongres rehabilitace v Jáchymově a další vzdělávací akce v Brně a Hustopečích. Ze zahraničních účastí můžeme jmenovat přednášky paní primářky MUDr. Aleny Schmoranzové v Hainburgu v Rakousku a paní MUDr. Fialové v Piešťanech na Slovensku. Nejvíce přednášel pan MUDr. Radek Kebrle, který absolvoval šest přednášek v Holandsku a Rakousku. Témata jednotlivých přednášek jsou zajímavá, ukazují zaměření jednotlivých lékařů a vysokou úroveň naší práce. Jsme rádi, že tak můžeme šířit dobré jméno nejen našeho ústavu, ale i

města Vysokého nad Jizerou.

*Ing. Marcela Škodová,
ředitelka ústavu*

ŠKOLNÍ OKÉNKO

ZŠ

Poznáváme Německo...

Letos v létě a na podzim se někteří naši žáci, kteří se učí jako druhý cizí jazyk němčinu, vypravili zemi našich sousedů trochu poznat. Jako pedagogický doprovod s nimi jela M. Jebavá, která je německý jazyk vyučuje. Takže dejme už slovo našim osmákům a staňme se na chvíli součástí jejich výpravy:

Vše začalo 2. srpna 2014. Sešli jsme se na vysockém náměstí, spokojeně nasedli do přeplněného autobusu a vyjeli směr Praha, odtud jsme pokračovali společně s novým kamarádem a paní Wolfovou autobusem STUDENT AGENCY do Berlína. Tam nás přivítala Nikol, se kterou jsme se vypravili na Schönhofen Alle, kde jsme byli ubytováni v hostelu, v němž nás přivítala Gabi (matka Nikol) a tři německí kluci. Následující den (neděle) jsme se šli podívat do místního parku, kde se konala burza a lidé se zde scházeli, aby se pobavili uměním nejrůznějších komediantů, kteří tu předváděli své kousky. Hráli jsme zde společenské hry a hry seznamovací.

Náplní dalšího dne byla návštěva místního nákupního centra a po obědě

workshop. Vyráběli jsme z fimo hmoty různé postavičky a přívěsky. Jeden z německých kluků Friedrich byl totiž velice zručný a ukazoval nám, co všechno už vyrobil.

V úterý ráno nás čekal úkol, který měl napovědět, jak je to s našimi znalostmi němčiny. Ráno jsme dostali papír, na kterém byly vyznačeny úkoly. Byl to kvíz spojený s prohlídkou berlínských památek. Byli jsme rozděleni do tří skupin: holky, kluci a němečtí kluci. Popravdě řečeno – bylo zajímavé ptát se lidí na věc, kterou jsme neuměli vyslovit, proto jsme zvolili variantu informační cedule. Ke kvízu patřila také soutěž focení medvědů (symbol Berlína), čím více nafocených medvědů, tím více bodů a tím větší šance na výhru. Poznávání berlínských památek pokračovalo i další den, kdy jsme si prohlédli Braniborskou bránu, Alexander Platz, Rot Hause, televizní věž,

berlínská muzea a také zbytky oné slavné zdi, jejíž stržení zase sjednotilo Německo. Zároveň jsme dokončovali kvíz a potrhle fotili medvědy. Další den patřil relaxaci ve vyhříváném bazénu místního koupaliště.

Poslední den byl nejlepší. Vyhráli jsme poukaz do PRÍMARKTU v hodnotě 7 euro. Po úspěšném nakupování jsme šli do laser – tagového centra, kde jsme si to velice užili. Pak nás ještě čekal mini golf, který se nacházel v téže budově. Den jsme zakončili grilováním a dlouhým povídáním s německými kluky.

Tak to bylo několik slov o srpnovém týdenním pobytu, ale teď už se přenesme do 1. poloviny října, kdy 6. října vyjela do Německa rozšířená skupina žáků (téměř celá 8. třída).

Začátek pobytu v Berlíně byl podobný jako minule – příjezd, ubytování, seznámovací hry s našimi německými

protějšky, ale třeba hned druhý den nás po večeri čekalo velké překvapení v podobě bojového umění. Začali jsme rozehrátim, pokračovalo se pár chvaty a končilo společným „bojem“ proti sobě. Nikomu se nic nestalo, všichni jsme byli spokojení a šťastní a po zalehnutí do spacáků hned usnuli vyčerpaním. Všichni jsme si ten den naplno užili. Ve středu nás čekalo česko-německé dopoledne. Učili jsme se navzájem jednoduché věty a písničky. My se naučili písničku Atemlos. Pak nám prozradili, že pro nás mají překvapení... Všichni jsme byli natěšení a nevěděli jsme, co máme očekávat. Byl oběd a pak jsme šli ven za tím překvapením. Po cestě každému z nás koupili tričko a navštívili jsme paní, která dělá potisky (i reklamní) a pod jejím vedením jsme si měli triko potisknout. První skupina šla s ní a vše jsme těm ostatním připravili – barvu, zvláštní šablonu... Což byla výhoda, že jsme mohli vidět postup práce. Ti ostatní už muse-li spoléhat více na svoje šikovné ruce. Ale to už tu byl další den. Zdálo se mi to, nebo se nikomu z nás nestýskalo po domově? Nevím jak ostatní, ale já sama sebe překvapila – myslela jsem si,

že pro mě bude 8 dní mimo domov nekonečná doba. Měli jsme za sebou polovinu, ale jako bychom tu byli pár hodin.

Snídaně chutnaly jako od maminky. Byly úplně dokonalé. Rozpékané a ještě teplé housky s různými marmeládkami, salámem, sýry nebo krupinky s mlékem... Na co měl člověk zrovna chuť. Neodolala jsem a fotila jsem si tu hostinu, to na památku na dobroty, které vypadaly stejně jako u nás, ale úplně jinak chutnaly.

Po snídani nás čekal pobyt na čerstvém vzduchu a hry. Našemu dospělému dozoru neubývala fantazie a vždycky nás něčím prima zabavil. S úžasem jsme sledovali, kolik her se dá podniknout, a nepřestávali žasnout nad tím, že se všichni bavíme spolu, že nikdo není stranou.

Ke slovu přišla i naše vlastnoruční práce rukama. Doslova. Tvořili jsme dějiny a jako správní jeskynní lidé jsme tiskli svými obarvenými dlaněmi na zeď důkaz, že jsme tu byli, dýchali a bavili se. Působivé. Tolik barevných nápaditých stop... byli bychom schopni takhle vyzdobit všechny čtyři stěny! Ale tok naší tvořivosti byl raději pře-

směrován na papír a vyřádili jsme se trochu zeměpisně. Vytvářeli jsme pláčky na téma Berlín kontra Praha. Pracovali jsme v česko-německých skupinkách. Umělecky zaměřené odpoledne končilo vydatnou večeří. Seznamování s německými přáteli úspěšně pokračovalo i na diskotéce, která se konala následujícího dne.

V sobotu 11. 10. nás čekala prohlídka Berlína. Po snídani jsme vyrazili se svačinou do centra na Alexander Platz. Odtamtud jsme šli pěšky k Braniborské bráně, od které jsme došli až na Potsdamer Platz. Během cesty nám Němci povídali o historii, o památkách a mnoho dalších zajímavostí. Na 21 hodin byla domluvená prohlídka na televizní věži. Byl to nádherný zážitek. Člověk si tam připadá jako v letadle. Tolik světlýlek, nádherný výhled, krása! Pak na nás čekala noční prohlídka Berlína s festivalem světél. Šli jsme s vedoucími a několika německými dětmi. Festival světél znamená, že každá památka měla svůj projektor a ten na ni promítal různé malby, nápisy atd.

Další (už předposlední) den byl volnější a uplynul jako voda. Čekal nás rozlučkový večer plný her. Při jedné jsme předstírali různé činnosti, zvířata, věci a hádali, co ten daný dělá, ale v němčině. Na závěr si nás německí kamarádi postupně zvali na podium a dávali nám taštičky s překvapením. Bylo v nich triko M3 a sladkost. Zatím pustili muziku z velkých reproduktorů a dostali jsme nějaké ty dobroty. Povídali jsme si a pak jsme se fotili, samozřejmě že v nových trikách. Byl to moc pěkný večer. Bylo nám sice líto, že už odjíždíme, ale domů jsme se už těšili. Takže druhý den jsme se sbalili, nasedli do autobusu a sbohem, Berlíne! Snad někdy příště.

Celý pobyt se nám moc líbil, poznali jsme spoustu nových lidí, míst, věcí a to nám nikdo nevezme. Zkusili jsme si také naše jazykové dovednosti a víme, že v Německu se neztratíme.

Tak takto vzpomínají na Berlín žáci 8. třídy. Na závěr ještě připomeňme, že

31. 10. navštívila naši školu skupinka německých studentů, kterých se ujali právě žáci 8. třídy. Někteří účastníci se navzájem znali právě z berlínských setkání. Osmáci provedli návštěvníky nejen po škole, ale také po Vysokém, ukázali jim ta nejzajímavější místa a připravili si pro ně i výklad (podle možností v němčině). Fotografie si můžete prohlédnout na webových stránkách školy.

A. Petrušková, M. Balatková, M. Králík, L. Ceplický, A. Stodola, K. Altmanová, E. Holá, K. Holcová, O. Zeman (8. třída)

●
Z bezpečnostních důvodů bude škola od 18. 11. 2014 v době od 8.30 do 11.00 uzamčena. Pro ohlášení používat zvonek do školní jídelny nainstalovaný u hlavního vchodu. Děkuje za pochopení.

Integrovaná střední škola Vysoké nad Jizerou

Všichni žáci by si jistě přáli delší prázdniny, datum 1. září 2014 bylo ale neúprosné. Připravený a vylepšený areál školy (rekonstrukce učebny PC, asfaltování venkovních ploch a příjezdové cesty, malovaný prostor a opravy podlah za cca 1,7 mil.) přivítal celkem 360 žáků, z toho 351 chlapců a 9 dívek, kteří naplnili 16 tříd.

Z celkového počtu je 8 tříd tradičních 3 letých učebních oborů (mechanik opravář motorových vozidel pro jednostopá a vícestopá vozidla, autolakýrník, karosář, opravář lesnických strojů) a 8 tříd studijních oborů zakončených maturitní zkouškou (autotronik, logistické a finanční služby).

119 žáků zároveň využívá služeb domova mládeže, čímž je kapacita dvou budov v areálu školy zcela naplněna.

O vzdělávání a výchovu se stará 20 učitelů teoretického vyučování, 15 učitelů odborného výcviku a 5 vychovatelů.

V neposlední řadě chod školy zajišťuje také 21 nepedagogických pracovníků

(v ekonomickém úseku, ve školní jídelně, na úseku údržby a úklidu). Nelze opomenout ani zaměstnance STK + SME a přínos jejich práce pro ekonomiku školy.

Našimi žáky ožila nejen škola, ale i ulice, obchody a prostranství města. Jako v každém soužití velkého počtu lidí – i zde může dojít k nedorozuměním a drobným konfliktům. Věříme ale, že díky spolupráci pedagogického sboru ISS a občanů města proběhne tento školní rok ve vzájemné symbióze ku prospěchu všech. Pokud by chování žáků vybočovalo z norem dobrého chování, prosíme všechny občany, aby nás informovali – budeme společně hledat nápravu.

Vedení ISS

M. Harčariková

Vysocké zastavení holandských veteránů 2. 10.

IR

„Hotel Větrov“ a „Prvosenka“ ve Vysokém nad Jizerou

Na základě vyžádání redakce a pro všeobecnou informovanost sdělujeme několik základních informací týkajících se hotelu VĚTROV. Jak zřejmě víte, novým vlastníkem hotelu Větrov se na sklonku roku 2013 stala společnost Hotel Větrov s. r. o. IČO 02053012, jejími jednateli jsou Pavel Čáslavský a MUDr. Jitka Stýblová. Po převzetí hotelu od 1. dubna 2014 od bývalých nájemců – Bělohávkových byla zahájena oprava vnitřních prostor, částečná repase a hlavně úklid celého objektu včetně hlavní dependance od několikaletého zanedbaného stavu. Postupně jsou prováděny opravy a údržba interiéru a exteriéru nemovitosti, podstatná část vnitřních zařizovacích prvků byla vyměněna, nakoupeny nové antialergické polštáře, periny, nové lůžkoviny, záclony, přístroje, porcelán atd. v hodnotě několika set tisíc korun. Pokud se týče venkovních prostor, je zajištěn projekt a již částečně realizován na údržbu zeleně a výsadbu nových dřevin ze spol. Ing. Novotné a vlastními silami byla provedena dílčí údržba zeleně v bývalé zahradě. Z důvodu bezpečnosti byl bez výjimky uzavřen celý areál, zejména pokud se týče obory a prostoru hřiště z důvodu padajících přestárých stromů a jejich neúdržby. Do těchto prostor je zákaz vstupu do doby přiměřeného a nezbytně nutného průklestu a pokácení přestárých dřevin. Totéž se týká zahrady, kde byla zahájena oprava původního skleníku, altánu, studny a navrácení k jejímu původnímu účelu, včetně vybudování venkovního bazénu. Ve věci využívání hřiště pro veřejnost máme záměr jednat s městským úřadem a místní školou o možnosti využití i pro

jejich potřeby, ovšem za předpokladu jeho opravy a to za podmínek nezbytně nutné spolupráce a vynaložených investic.

V současné době není definitivně rozhodnuto vlastníkem objektů o jejich využití, je jednáno s Úřadem vlády ČR o možnosti vytvoření stálé expozice dr. Kramáře v několika místnostech objektu. Z uvedeného důvodu bude pro nejbližší období několika let zachován provoz hotelu pro veřejnost s plnou ubytovací kapacitou. Zahájení provozu předpokládáme na začátku zimní sezony od 12/2014 a to formou pronájmu třetímu subjektu, který bude mít uzavřenu nájemní smlouvu na dobu určitou. Při uvedení hotelu do trvalého provozu hodláme vytvořit cca 10 nových pracovních míst a to na základě výběrového řízení na jednotlivé posty s tím, že budeme upřednostňovat nábor zaměstnanců z místních zdrojů. Protože se blíží čas vánočních svátků a Nového roku, přejeme všem dobrým

lidem a lidem dobré vůle z Vysokého nad Jizerou hodně zdraví a pohody.

S úctou za vedení společnosti

Hotel Větrov s. r. o.

Pavel Čáslavský

Z KULTURY

Zprávy z muzea

●
Od úterý 11. 11. 2014 do pátku 5. 12. 2014 zůstává Vlastivědné muzeum pro Vysoké nad Jizerou a okolí veřejnosti přístupno pouze o sobotách a nedělích a výjimečně i v pondělí 17. 11. 2014 z důvodu průběžné inventarizace a údržby sbírky muzea.

●
Do jičínského muzea byly zapůjčeny exponáty na výstavu Nad Betlémem svítí hvězda ve dnech 28. 11 – 18. 1. 2014:
Krupkův betlém z přelomu 19. a 20.

století vystavený do roku 1961 v kostele.

Betlém malovaný Fr. Jandou v letech 1850 – 70.

Ručně malovaný domácí betlém z Nigrinova domu (asi č. 55).

Tištěné archy národopisného betlému Marie Fischerové – Kvěchové.

●
Věra Babáková provádí podle potřeby, většinou jednou za čtvrt roku čištění betlému. Každou figurku musí jemným štětečkem očistit víceméně na sucho. Plochy čistí flanelem. Práce na očistění betlému trvá tak osm hodin.

SERIÁL

5.

– **knihovna** (2. část)

Tři vytríděné knihovny stará, nová a příruční se částečně překrývají. Na

trvalé umístění v divadelní expozici čekají loutky zavěšené na skříních. V malých prostorách musí být uskladněny i některé typy obrazů z darů, plakáty a další věci ze sbírkové činnosti muzea, i na skříních. Nejsou pro ně jiné úložné prostory. Potřebují speciální skříně se šuplíky. Neměly by ležet na sobě. Knihy byly naskládáné v krabicích a bednách a promíchané. Po očistění, sepsání a zinventarizování se dají i vyhledat. Řazení je podle čísel. Je nutné dodělat štičkovou evidenci.

Naštěstí sem přestalo zatékat, přesto se raději používá fólie. Okna jsou stále špatná, protékají. Aby se neměnily

podmínky pro sbírky, mělo by zde být stabilně do 18 stupňů C, většinou se tu proto netopí. Chybí vlhkoměr.

Mezi poklady knihovny patří např. vázané noviny – Lada, dámský ča-

sopis, České noviny dříve Posel Prahy, se zajímavými dobovými reklamami a inzercí z r. 1879.

Rukopis Josefa Šádka s lepenými vzory dokumentuje Denní kurs Odborné školy tkalcovské v Lomnici. Ukázkou knihy zničené zatékáním vody jsou Sedláčkovy Hrady a zámky. Jungmannova Slowesnost je z r. 1846. Mezi starými vzácnými knihami je i Biblí česká z r. 1804 s kovovými uzávěry. Postila by zasloužila restaurování. Zpracované dary jsou ale zatím nezapísané.

V některých skříních najdeme stavění

knih podle velikosti od A do F. Z nedostatku místa jsou někdy v regálech ve dvou až třech řadách za sebou. Najdou se zde rukopisy, zpěvník a množství dalších zajímavých exponátů. V první

místnosti leží původní plastická mapa z parku. Snad se dočká restaurování a vystavení ve vestibulu městského úřadu. Jsou tu uloženy pozůstalosti např. Cyrila Metoděje Metelky, na skříních Jaroslava Skrbka a jiných osobností. Připravené jsou staré tisky k vyřízení. Mnoho práce a hodin věnovala práci na knihovně Věra Babáková.

*Na fotografii prarodiče Rudolfa Douba
Hnykovi z Horní Dušnice.
Text i foto I. Řehořová*

Výstavy:

„**Andělé dní všedních i svátečních**“ – výstava v přízemí ze sbírky muzea (od úterý 23. 12. 2014 do neděle 29. 3. 2015)

„**Zejsma**“ – výstava historických fotografií ze sbírky muzea ve vestibulu městského úřadu (od úterý 23. 12. 2014 do pátku 27. 3. 2015)

100. výročí poprav starodružiníka Josefa Müllera

Mše svatá bude za něj sloužena v kostele sv. Kateřiny v 10.00 hodin 14. 12. Ve 13.30 hodin pořádá muzeum setkání na náměstí ve Vysokém před školou, odkud bude následovat vycházka k rodnému domku Josefa Müllera, člena České družiny na Rusi v roce 1914. Zakončíme uctěním památky padlých v I. světové válce u po-

mníku před pekárnou. Zazní čestné salvy přítomných zástupců Československé obce legionářské.

Ve 14.30 se uskuteční v přízemí muzea přednáška Mgr. Tomáše Jakla z Vojenského historického ústavu Praha o Müllerových životních osudech s možností besedy o I. světové válce.

Vázení pamětníci nedávné sklenářické historie!

Přicházím zde s prosbou o případné vzpomínky vysvětlující proměny sklenářického pomníku padlých ve dvacátém století. Na J. Hlaváčkem z Turnova zhotoveném kamenném pomníku padlým a zmizelým bojovníkům odhaleném roku 1923 se nacházelo mezi letopočty „1914“ a „1918“ vyobrazení alegorie vlasti trhající pouta a vítající nový úsvit míru, které do nedávna celou řadu roků chybělo a bylo roku 2014 znovu umístěno, ovšem v nové naivistické podobě a zcela bez zobrazení zbytků okovů. Do pomníku býval vysekán nápis „**PO 300 LETĚM ÚTISKU K ŽIVOTU**“, který byl asi za II. světové války odsekán a znovu byl nedávno obnoven na samostatném skle, ovšem zapsán poněkud jiným písmem. Podobně byl nově obnoven nápis seznamu padlých „**NA PAMÁTKU TĚCH KTERÍ SE NEVRÁTILI.**“ na samostatném skle roku 2014 jiným písmem v podobě s čárkou ve větě a bez tečky za větou nadpisu, tedy jako „**NA PAMÁTKU TĚCH, KTERÍ SE NEVRÁTILI**“ a to přesto, že v kameni zůstal i za druhé světové války. Někdy po 25. květnu 1947, kdy pomník vyfotografoval Antonín Junek, byl spolu se jmény padlých zakryt i tento nápis novou skleněnou deskou se jmény nenavrátivších se. Během nedávné úpravy pomníku se ukázaly rozdíly v seznamech jmen v kameni a ve skle, kdy nejde jen o rozvedení někdejších zkratk. Zde bychom rádi od vás získali vysvětlení, či jeho náznak, zda byl platný původní nápis nebo jeho oprava, neboť matriky jsou uloženy z ruky až v Zámrsku a dostupné písemné prameny nejsou

jednoznačné. Tak ze Sklenařic byli z čp. 50 podle kamene „**HARTYK JAR.**“ a podle skla „**HARTIG JAROSLAV**“; z čp. 155 podle kamene „**HOLEC ČENĚK**“ a podle skla „**HOLEC ČENĚK**“; z čp. 177 podle kamene „**HRADECKÝ JOS.**“ a podle skla „**HRADECKÝ JOSEF**“ a z čp. 107 podle kamene „**KUNC FRANT.**“ a podle skla „**KUNCE FRANTIŠEK**“. Ovšem to jsou jen drobné úpravy pravopisu jmen. V kameni se však nachází i z čp. 31 „**PATOČKA FRANT.**“, který na skle není uveden vůbec! Kámen uvádí z čp. 32 jméno „**RYDVAL JAR.**“, zatímco sklo z čp. 105 asi jméno téže osoby, tedy „**RYDVAL JAROSLAV**“. To vzniklo možná tím, že zcela zmizel ze skla, v kameni ještě uvedený, z čp. 105 pocházející „**SEDLÁČEK FR.**“, který se znovu objevil na novém skle z roku 2014 zařazen až za Slavíky a před panem Bedřichem Stěhulou jako „**SEDLÁČEK FRANTIŠEK**“. Na kameni se uvádí z čp. 119 „**SLAVÍK FRANT.**“, ale ve skle „**SLAVÍK FRANTIŠEK ČP. 44**“ vedle dvou Františků Slavíků, kterým zůstala jejich původní čísla popisná 98 a 192! Z čp. 195 kámen přináší jméno „**ZELINKA JOS.**“, zatímco sklo hned dvakrát jméno „**ZELINKA JOSEF**“. Na samostatném starém skle po II. světové válce byl ještě doplněn nápis „**OBĚTI OKUPACE 1938–1945**“ se jmény z čp. 27 „**PATOČKA J.**“ a z čp. „45“ „**URBANEČ B.**“ Nedávno vydaná kniha kronikářky z Benešova u Semil paní Lenky Holubičkové, nazvaná „Hrobům v dáli“, navíc přináší jména na pomníku neuvedená (tedy sklenařické rodáky Alfréda Bělonožníka, Bedřicha Čermáka, Rudolfa Patočku, dále ze sklenařického čp. 41 Vincence Rydvala a navíc mimo Sklenařice držkovského rodáka Josefa Patočku uvedeného na pomníku v Držkově, který byl však synem otce ze Sklenařic čp. 167). Předem děkujeme za případné navedení na cestu k vysvětlení, proč se tito na pomník nedostali a jiní z něj později mizeli. Informace nám, prosíme, dodejte

do vysokého vlastivědného muzea.

Mgr. Michal L. Jakl

Dříve a nyní

Pomník padlým v I. svět. válce ve Vysokém

Zásluožně restaurovaný pomník působí poněkud nedokonale opravený. Jsou zde chyby v diakritice (čárky, háčky) ve jménech padlých. Podle fotografií mohl být doplněn o detaily jako slo-

venský znak odstraněný za války. Snad ještě dojde k dopracování a opravě. Možná, že některé chyby vznikly již práci původního kameníka.

Oprava pomníku stála 108 000 Kč, z toho dotace pro město činila 85 000 Kč. Práce prováděl pan Pavel Kytka z Prahy.

Divadelní kukátko KDP

IS

Připojuji poděkování Veronice Havelkové za pomoc při práci na distribuci vstupenek kromě tří jmenovaných v minulém čísle.

I. Ř.

Postřehy Káji Bárty

Vytížený a oblíbený „hostes“ divadlo po dobu přehlídky (kromě večerní hasičovny) neopustil. Žil tam, spal tam. Staral se o soubory a dělal v Krakonoši klíčníka. Překvapilo ho noční

loutkové divadlo a jeho obecenstvo, s chutí si zaskákal na skákadlu Metlife, kde se mu líbilo, jak se vyrádily děti ze speciální školy z Jilemnice a 2. třídy ZŠ Vysoké. Z překvapení nevycházel ani při vítání Evy Holubové, na kterém se sešlo víc lidí než na volbách, překvapila ho i letošní absence vylomenin a „hnípanic“ mezi kuchyňkou a technickou a taky Karel IV. a jeho fraucimor.

I. Ř.

VÝSLEDKY

Na návrh odborné poroty KDP přehlídka udělila tato **čestná uznání**:

DS J. K. Tyl Josefův Důl za přínos v dramaturgii amatérského divadla hrou Vajíčko

Luboši Doležalovi za roli prokurátora s přihlédnutím k roli Evžena ve hře Vajíčko

Ireně Kozákové za režii hry a Jiřímu Žemličkovi za roli Číšníka ve hře Peklo v hotelu Westminster

Bohuslavě Bernákové za roli Phylis ve hře Central Park West

Jardovi Novákovi za roli Jarduse Dementuse a Jindrovi Šmégrovi za roli Jindruse Platfuse ve hře

Peklo s. r. o. aneb Někdo si myslí, že

roli Filomény a Janě Glocové za roli Zubaté panny ve hře Zapeklitá komedie aneb Kdosi brousí nad Paďousy

Na návrh odborné poroty přehlídka udělila tyto **ceny**:

Lukáši Frydrychovi za roli Emila Magise ve hře Vajíčko

Aleši Kučerovi za roli Tajemníka George Pigdena ve hře Peklo v hotelu Westminster

Martinu Škeříkovi za roli Martuse Inženýruse ve hře Peklo s. r. o.

Janu Korábovi za roli Aloise Pukavce ve hře Zapeklitá komedie

Michaelovi Slanému za roli Gobbela, Tomáši Konečnému a Tomáši Halčkovi za scénu, Ondřeji Bendovi za úpravu a režii a ŠAMU Štítina za inscenaci

hry Lháři Barboře Lengálové za hudbu k písničím hry Šanghaj

DS Doveda Sloupnice za adaptaci pohádky a vizuální stránku inscenace, za inscenaci a Markétě

Světlíkové za režii hry Peklo s. r. o. aneb Někdo si myslí, že čert se má

čert se má

Dagmar Chmelíkové za roli Jacqueliny – malířky a Miloši Semrádovi za roli Bernarda – nájemníka ve hře Na správné adrese

Václavu Bendovi za roli Balthasara ve hře Lháři

DS MKZ Horšovský Týn za scénické ztvárnění poezie ve hře Šanghaj

Jiřímu Merlíčkovi za roli Cyrila Žblabuňky, Daně Veselé za

Vladimíru Zajícovi za scénář hry Šanghaj

Na návrh odborné poroty XLV. Národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou Krakonošova divadelního podzimu 2014 přehlídka nominuje **do programu Jiráskova Hronova 2015** inscenaci

hry **Lháři** v provedení divadelního spolku **ŠAMU ze Štítiny**

Vlídne slovo, trvá chvíli, ale jeho ozvěna zní věčně

Tohle mě letos napadalo často při setkávání s divadelníky, ať domácími z divadla Krakonoš či s těmi přijíždějícími, nebo při povídání s lektory, porotci, odborníky přes divadlo nebo jenom obyčejnými diváky, kteří dennodenně plnili sál. Od kohokoliv jsem zaslechla něco milého, zůstalo to ve mně. A až přejde přehlídkový ruch, divadlo se vyprázdní, zhasne reflektor před budovou, zmizí auta okolo divadla a padne poslední pusa na rozloučenou, půjdu domů, sednu si v klidu ve své garsonce, zaplněné za ten týden (jak jinak u ženšek) oblečením, bižuterií, botami, kabelkami, dám si sklenku dobrého bolearadického a vybavím si vlídna slova, bude mi jasné, že za rok jdu do toho zas. Vráti se mi tóny fanfár od dechov-

ky Táboranky, v duchu uslyším Tam na horách s novým duetem, budu se bavit Martinovým vyprávěním, na rtech pocítím hořkost poobědového šnytu, vrátí se mi hlahol z malého sálu, výbuchy smíchu z kuchyňky či techniky, když si z někoho vystřelí. Vlastně tohle všechno už tu bylo a stejně je to nové a překvapující, jak se lidé u nás umějí dát dohromady z čirého přátelství, aby se nám svět kolem nerozpadl. Jsem vděčná osudu, že tam patřím. Vděčná Krakonoškům, že umějí a jsou v divadle rádi. Vděčná hasičům za jejich trpělivost při posezeních souborů, městu, které přispívá nejen finančně, ale především pracovním a společenským vkladem, všem ubytovatelům, kteří nám vyšli vstříc po uzavření Kramářovy vily. Všichni byli spokojení. Velmi vlídná slova adresuji našim divákům, kteří nám dennodenně zaplnili nejen divadlo při všech 18 představeních, ale i koncert Mládí v kostele Svaté Kateřiny i vítání před divadlem Krakonoš. A že se bylo na co dívat, zvláště poslední pátek, kdy nás na živém koni přijel navštívit panovník Karel IV. se svou družinou z Hronova. Nedá mi to, abych s úsměvem nevzpomněla na setkání s herečkou, ale nesmírně skromnou ženou Evou Holubovou, na představení loutkové scény divadla Krakonoš výjimečně odehraná o přehlídce a to pro velký zájem diváků hned dvakrát, na zaplněnou půdičku diskutujících seminaristů u Rudy Felzman, na spokojené mladé kurzisty od Ludka Horkého a Milana Schejbala či účastníky kurzu režie doplněné pohybovou ukázkou lektorů SČDO, na pohodu v jakémkoli prostoru divadla, které se opět na deset dní otevřelo pěti tisícům diváků a skoro třem stovkám účastníků. A pak už je opravdu jen to jedno vlídne slovo – děkuji.

*Svatava Hejralová,
ředitelka Krakonošova
divadelního podzimu*

Strípl

Klub režisérů SČDO

Loučení

Pohárek SČDO

Pohybový kurz M. Pačka

Součástí slavnostního zakončení bylo i předání ocenění Zlatého odznaku J. K. Tyla manželům Živným a Janu Korábovi a Zlatého Harlekýna Josefu Hejralovi

Pohárek SČDO

Vitání Ořechova na městě

Seminář KDP

DPS Mládí

foto Ivo Mičkal

KDP

brachtická poupata

Rychlé šípy

Předání ocenění

hodnotící seminář

KDP mladým

M. Schejbal a E. Holubová

DS KRAKONOŠ

Divadelní noc

20. a 30. 12. v 17 hodin Posezení s Krakonošem

25. a 27. 12. v 19.30 Zločin v Posázavském Pacifiku (3. a 4. repríza)

26. 12. v 16.00 a v 19.30 Vodníčku, vrať se! (loutková pohádka)

Jak jsem začala hrát s vysokými ochotníky

Vlastně náhodou. Když ono sychravé podzimní pondělí večer místo zkoušky řešili vysocí ochotníci otázku, kdo by mohl zastoupit herečku, která jim právě odmítla hrát. Přitom plakáty už byly vyvěšené, lístky v prodeji a představení v neděli. A náhrada nikde.

Do toho se přihlásil Pepa Hejral a Standa Škoda, že by o někom věděli. Asi si vzpomněli na naše dětské hraní. Pepovi rodiče měli domovnictví v Krakonoši a jeho maminka byla divadelnice tělem i duší. Dovolili nám, abychom na malém sále, na malém kousku místa mezi jevištěm a sedadly nacvičovali Fausta, Popelku a jiné pohádky. To Pepa přinesl loutkovou hru, rozdal úlohy, vysvětlil nám scénu a my si to v dětské představitivosti dokázali vybavit. A tak se hrálo. Jako si dnes děti hrají hry na

počítači, my si hráli „na divadlo“.

Na to si asi oba vzpomněli, když u nás onen večer zaklepali. Tatínek se divil, co je k nám tak pozdě večer v tom nečase přivádí. Kluci

slušností požádali tatínka, dovolí-li mi hrát divadlo, vysvětlili situaci, ale to už jsem měla kabát na sobě.

Byla to velká role a právě to bylo příčinou odřeknutí. Ona herečka chtěla hrát hlavní roli, a když ji nedostala, tak se pomstila. Doufala, že na poslední chvíli neseženou náhradu a přijdou ji prosit.

Hra sama byla taková venkovská klasika. Bohatý synek miluje chudou děvčeku, rodiče pro něho mají bohatou nevěstu. V druhém dějství ji právě strojili na svatbu, všechno přichystáno, jen ženich místo k oltáři utekl do světa.

Řekli mi co a jak, trémou jsem netrpěla, na jevišti v Sokolovně jsem nesměla chybět na žádné besídce, ale vedle pí Anežky Doubalíkové, Milky Bartoňové, p. Jandy a Vaška Nečásky a ostatních „ostrílených“ herců ve mně byla malá dušička. Jak mě přijmou diváci?

Dopadlo to dobře. V Krakonoši jsem už uvízla a zahrála si od té doby plno krásných rolí i roliček a všechny ráda. A dodnes ty divadelní časy patří k mým nejhezčím vzpomínkám.

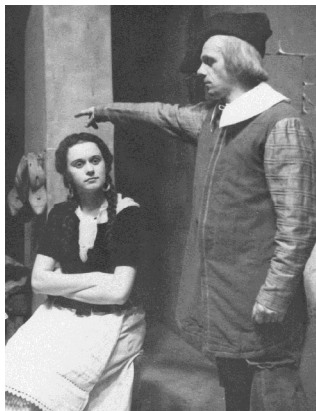
A ta druhá Anna? Ta s divadlem skončila. Takové manýry mezi ochotníky přece nepatří.

Tak jsou tu zase Vánoce a pokoj lidem dobré vůle

rodina sedne k svátečnímu stolu a všichni mají k sobě blíž skleničky cinknou

děk za ten čas at' se tu sejdem ve zdraví spolu za rok zas.

Dobré Vánoce i celý příští rok přeji Všem.

Anna Čerovská

První fotografie je z doby, kdy začínala hrát (D. E. Faltis – „Až pokvete hořec“, květen 1944), druhá fotografie je z doby, kdy s hraním končila (Č. Goldoni – „Komedie o věžiri“, Vánoce 1951), je na ní s panem Josefem Hejralem a třetí je ze stejné hry, ale s panem Josefem Fučíkem.

KNIHA

Lenka Holubičková: Hrobům v dáli –

otisk I. světové války na Jilemnicku

V letošním roce vydala Gentiana Jilemnice knihu Lenky Holubičkové *Hrobům v dáli – otisk I. světové války na Jilemnicku*.

Kniha mapuje osudy padlých mužů z více než padesáti obcí Jilemnicka, tedy od Harrachova po Svojek a od Horní Sytové po Horní Brannou. Ukazuje, jak těžký byl tehdy život na frontě i v zázemí. Přináší informace o pomnících padlých a pamětních deskách, kterými jednotlivé obce uctily památku svých padlých spoluobčanů.

Text doplňuje množství dobových pohlednic obcí i pomníků a nikdy nepublikovaných fotografií padlých, zemřelých či nezvěstných vojáků z obcí bývalého Jilemnicka.

V knize najdete informace i o mužích z **Vysokého nad Jizerou, Helkovic, Sklenářic, Staré Vsi a Trčce**, jejichž život ukončila 1. světová válka. Dozvíte se, z kterých chalup pocházeli, jak žili i kde padli. Snad každý, kdo má v našem kraji své kořeny, jméno nějakého prapředka na pomníku má. Proto by knížka mohla být i hezkým vánočním dárkem. Kniha je formátu A 4, má 248 stran, je vázaná a celobarevná. Momentálně je v prodeji v TRAFICE ve Vysokém na náměstí a též v obchůdku ŠNEKO za budovou radnice.

(a k zapůjčení k knihovně)

PhDr. Zdeňka Vaněčková – Štěpánková, CSc., přechodně ve Vysokém čp. 47, velká obdivovatelka našeho kraje vydala sbírku básní pod názvem **Láskám a samotám**. Vyznává se zde z lásky k rodnému městu Praze a oblíbenému a milovanému Vysokému nad Jizerou.

Uvádím jednu z jejích básní, věnovaných Vysokému nad Jizerou.

**PODZIMNÍ VÍTR
SUCHÝM LISTÍM
HRAJE**

a sklízí zbytky hnízd
Paprsek světla spleť
větví pronikaje
pozlatil svícny bílých

bříz

Má duše zvykla sama bloudit krajem
v tom tichu lesa je Ti blíž
Rudnou oskeruše nad březovým hájem
kde memento hlásá Máriařkových kříž
sněhová mračna táhnou krajem
a hory v mlhách skoro nevidíš ...

Narodila se 1. ledna 1933 jako jediné dítě přírodovědců Otakara a Marie Štěpánkových. Vystudovala češtinu a ruštinu na Filozofické fakultě UK. Po ukončení studia působila ve školství až do roku 1964. Potom nastoupila do Muzeologického kabinetu Národního muzea jako metodik pro obecní kronikářství. V roce 1975 přešla do Ústavu etnografie a folkloristiky ČSAV. V roce 1976 obhájila disertační práci na téma Kronika jako historický pramen. Knižně vydala část práce *Cajthamlův odkaz*, za který získala titul CSc. V důchodu vypomáhala na Praze 3 na Svazu důchodců. V současnosti je po vážné nemoci upoutána na invalidní vozík. Žije v Praze. Svazek veršů je k nahlédnutí ve Vlastivědném muzeu i v městské knihovně.

Jana Vaváčková

Závod požárnícké všestrannosti

Celá soutěž se odehrávala 18. října pod a okolo Petruškových vrchů. Pořádal SDH Vysoké ve spolupráci s OSH ČMS Semily. Organizátoři sklidili velikou chválu a poděkování za uspořádání.

Mezi disciplíny patřily střelba ze vzduchovky, základy topografie, první po-

a 24 jednotlivců z celého okresu Semily.

Vysoké – mladší – se umístilo takto: družstvo A na 15. místě, B 22. a C na 35. místě.

Starší: B 21., A 22. a C 36. místo.

Dorostence nemáme.

Nálada byla přátelská, hlavní rozhodčí spokojeni, trať přiměřená, jen pro někoho náročnější, krásné počasí, co víc jsme si mohli přát.

Informace Karla Bártý ml.

moc, uzlování, požární ochrana, překonání překážky. Ve dvou týmových kategoriích mladších a starších byla pětičlenná družstva a ve dvou kategoriích jednotlivců soutěžili dorostenci a dorostenky. Zúčastnilo se okolo 450 dětí, 40 družstev mladších, 45 starších

29. 9. zasahovali hasiči na Polopruti u menšího ohně a v Harrachově po automobilové havárii.

Už se zase dívá

Je tomu tak, Karel Kramář opět shlíží na vysoké náměstí. Přesněji řečeno jeho busta, která byla odhalena v úterý 28. října 1914 (více v reportáži Ivy Rehořové).

Z odhalení roku 1927, foto Fr. Hanuš

Busta je umístěna v nároží Kramářova rodného domu, tedy přesně tam, kde byla v meziválečném období k vidění její předchůdkyně, která však bohužel nepřežila následující zvraty československých dějin.

Děk patří městu, které poskytlo výraznou část prostředků na realizaci tohoto projektu, stejně jako bezpočtu drobnějších dárců. Ani bez jejich příspěvků by obnova Kramářova pamětního místa nebyla možná. Totéž platí o rodinách *Bartoničkových* a *Pluchových*, které k nápadu, který se v počátku zdál být velmi odvážný, přistoupily s obdivuhodnou vstřícností.

V neposlední řadě si ocenění zaslouží také *Hoang Minh Hung*, nájemce nebytových prostor v domě č. p. 10, jenž v zájmu obnovy pamětního místa svolil k demontáži svého reklamního zařízení upevněného v bezprostřední blízkosti inkriminovaného nároží, *Michal L. Jakl*, který záměr dlouhodobě všemožně podporoval, a *Blanka Kučerová*, která pomohla nejen s organizací slavnostního odhalení.

Největší poděkování pak náleží Kulturnímu spolku Z Vysoka, který akci zaštítil, a zejména *Pavlu Rolečkovi*, který se ujal realizace a provedl ji doslova od A do Z. Právě díky jeho umu a pili si může Vysoké po více než sedmi desetiletích, které uplynuly od odstranění Kramářovy prvorepublikové busty, připomínat nejslavnějšího rodáka vskutku důstojným způsobem. A to je dobře.

Jan Bartonička

M. Harčariková

P. S. Odhalení busty se podle odhadu přítomných zúčastnila téměř stovka diváků. I přes úsilí obou vystupujících – paní starostky a Dr. Lustigové – bohužel řada přihlížejících jejich projevy neslyšela vůbec nebo alespoň zčásti. Příčina byla prostá – chybělo ozvučení. Odpovědnost za toto pochybení nesu já. Popravdě řečeno, očekával jsem po zkušenostech s podobnými akcemi maximálně třetinový počet účastníků. Skutečná účast mi vyrazila dech. A věřím, že divákům zase vyrazilo dech to, že z projevů mnoho neměli. Jsem proto rád, že Větrník po dohodě s oběma vystupujícími otiskuje text jejich vystoupení, a to jak pro ty, kteří byli na místě a nezachytili vše (a jim patří má omluva), tak pro ty, kteří se odhalení nezúčastnili a chtějí se s projevy seznámit.

Město Vysoké nad Jizerou vděčí Národnímu muzeu za možnost vytvořit kopii busty Karla Kramáře podle busty, která byla uložena ve sbírkách Lapidária Národního muzea a odpovídala téměř přesně té, která byla původně na domě č. p. 10 umístěna. Kulturní

spolek **Z Vysoka** děkuje všem, kteří přispěli na obnovu památníku a umožnili tak zlepšit kulturní prostředí města.

Dopoledne 28. října v den státního svátku byla slavnostně odhalena busta JUDr. Karla Kramáře

Připomeňme si několik faktů. V roce 2010 vyšla o K. Kramáři příloha ve Větrníku č. 6 k jeho 150. výročí narození. Součástí bylo i povídání o bustě a nalezení podstavců panem Jiřím Davidem. To, že ukrytá busta sama nikdy

jednoty. Mluví se i o neznámém dárci. Už v předstihu si kolemjdoucí mohli všimnout, že se na domě něco kutí za zástěnou, ale málokdo věděl, o co jde. O to to bylo napínavější.

Samotný akt spočíval v tom, že stovka! návštěvníků vyslechla obsáhlý referát věnovaný osobnosti K. Kramáře, který si připravila paní místostarostka. Vzápětí fundovaně promluvila autorka monografie Karel Kramář paní Martina Lustigová z Prahy. Pan Pavel Roleček, který se postaral o vrácení busty na původní místo, vylezl na žebřík a ujal se odhalení. Stylově oblečený pan Martin Štěpánek – Šneko položil na závěr slavnosti pod bustu významného rodáka kytici s trikolórou. (*Vydržela tam nebývale dlouho!*) Byla to taková pěkná tečka.

A tím vše skončilo. Natáčela televize Nova, cvakaly fotoaparáty, o dokumentaci je tedy postaráno.

Milé pohoštění pro přítomné připravila rodina Bartoničkova a Pluchova.

Všem, kteří se zasloužili o návrat Karla Kramáře do rodného města, patří velké uznání a poděkování. Dík patří i všem, kteří přišli.

Ale nezbývá než si povzdechnout. Jaká to mohla být sláva!

Tlumočím ohlasy: Většina lidí ve Vysokém a okolí o ničem nevěděla. Plakát den před akcí málokdo zaregistroval. Návštěva by byla mnohonásobně větší. Program měl někdo uvádět, akce byla bez organizace. Neozvučení už výše

D. Dědovský

nebyla nalezena, se všeobecně ví. Musel být tedy pořízen odlitek jednoho z originálů z Národního muzea. O to víc překvapilo, když před jinak celkem zdařilou reportáží Ivana Berky vysílanou ještě téhož dne na Nově v Televizních novinách, prohlásil Rey Koranteng, že se teď bustu zmizelou před 60 lety podařilo najít a zrestaurovat. Kde to vzal nevím, ale také nebyla seriózní informace v reportáži, že se na bustu skládali všichni obyvatelé městečka. Finančními dary přispělo 14 oslovených jednotlivců a firem, včetně vysokých SDH a Tělovýchovné

D. Dědovský

D. Dědovský

práci pro milovaný národ, víme, jakým člověkem byl? Víme, zda byl ve svém životě úspěšný a spokojený a proč se téměř na sklonku života rozhodl postavit ve Vysokém honosnou vilu o mnoha místnostech, ačkoli byli se ženou staří a neměli děti?

Myslím, že ve skutečnosti víme o doktoru Kramářovi pramálo. Ve vyprávění JUDr. Václava Lukáše se můžeme dočíst, že dokud nestála vysoc-

ká vila, bydlíval doktor Kramář za svých letních pobytů ve Vysokém v budově dnešního zdravotního střediska, které sousedilo s domem Lukášových, a po večerech hrával na klavír. JUDr. Lukáš píše, že tak někdy usílal při hudební produkci předsedy vlády.

Doktor Kramář však byl ve skutečnosti předsedou vlády pouze asi půl roku – od listopadu 1918 do začátku července 1919. Svou premiérskou funkci fakticky téměř nevykonával – již v lednu 1919 odjel jednat na Pařížskou mírovou konferenci, kde jej také zastihl pád jeho vlády po výrazném propadu Národně demokratické strany v červnových obecních volbách. Na další vysokou funkci už doktor Kramář nikdy nedosáhl – prý mu ministerské křeslo bylo málo a na premiérské či prezidentské prostě ve své situaci pomýšlet nemohl. Jeho osoba byla donedávna – jestli se to tak dá říct, docela obestřena tajemstvím, jeho nenávisť ke všemu bolševickému ji na dlouhá léta vyřadila ze školních osnov a ani dnes se o Kramářovi mezi lidmi neví tolik, kolik by se vědět mohlo. Různí autoři jsou vesměs zajedno v tom, že Kramář měl obrovské charisma, které ho předurčovalo k vedení širokých lidských mas, neměl v sobě ovšem potřebnou pili

ká vila, bydlíval doktor Kramář za svých letních pobytů ve Vysokém v budově dnešního zdravotního střediska, které sousedilo s domem Lukášových, a po večerech hrával na klavír. JUDr. Lukáš píše, že tak někdy usílal při hudební produkci předsedy vlády.

Doktor Kramář však byl ve skutečnosti předsedou vlády pouze asi půl roku – od listopadu 1918 do začátku července 1919. Svou premiérskou funkci fakticky téměř nevykonával – již v lednu 1919 odjel jednat na Pařížskou mírovou konferenci, kde jej také zastihl pád jeho vlády po výrazném propadu Národně demokratické strany v červnových obecních volbách. Na další vysokou funkci už doktor Kramář nikdy nedosáhl – prý mu ministerské křeslo bylo málo a na premiérské či prezidentské prostě ve své situaci pomýšlet nemohl. Jeho osoba byla donedávna – jestli se to tak dá říct, docela obestřena tajemstvím, jeho nenávisť ke všemu bolševickému ji na dlouhá léta vyřadila ze školních osnov a ani dnes se o Kramářovi mezi lidmi neví tolik, kolik by se vědět mohlo. Různí autoři jsou vesměs zajedno v tom, že Kramář měl obrovské charisma, které ho předurčovalo k vedení širokých lidských mas, neměl v sobě ovšem potřebnou pili

Projev

Mgr. Lucie Štrnádkové

Vážené dámy, vážení pánové!

Postavu doktora Karla Kramáře zná ve Vysokém každý. Každý z Vysočáků ví, že se tu doktor Kramář narodil, všichni víme, že jeho rodiče odpočívají v honosné Kramářově hrobce na vysokém hřbitově, všichni odmala známe Kramářovu vilu a víme, kdo ji tady u nás postavil. Troufám si říct, že většina z nás ví, že doktor Karel Kramář byl prvním ministerským předsedou nově vyhlášené Československé republiky. Víme ale o doktoru Kramářovi něco víc? Víme něco konkrétního o jeho

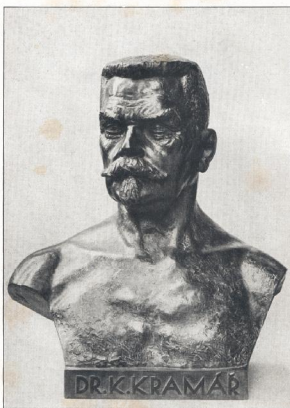
k tomu, aby si toto vedení po delší čas také udržel.

Býval prý politikem 19. století, nikoliv století dvacátého. Od roku 1891 byl za Mladočechy několikrát úspěšně volen do Říšské rady a do vypuknutí první světové války byl zastáncem federalizovaného [Rakouska-Uherska](#), v jehož rámci by úzce spolupracovaly [slovan-ské](#) národy. V době první světové války začal ostře vystupovat proti císařství a angažovat se v domácím odboji.

Odveta na sebe nenechala dlouho čekat – v roce 1915 byl zatčen a v mon-strprocesu spolu s jinými, například Aloisem Rašínem, odsouzen k trestu smrti. Zachránila je vlastně náhoda – císař František Josef zemřel dřív, než stihl podepsat rozsudek smrti a nastoupivší císař Karel udělil českým věz-nům milost a posléze i svobodu. Doba strávená v císařském vězení udělala z Karla Kramáře mučedníka – český ná-rod ho zbožňoval. Stal se předsedou Národní-ho výboru a brzy poté předsedou vlády. Z roz-ličných důvodů poté následoval pád, po kte-rém byl Kramář až do konce života „pouze“ poslancem Národního shromáždění a přispěva-telem Národních listů.

Na Pařížskou mírovou konferenci odjížděl Kra-mář plný nadějí a byl hořce zklamán, zejména tím, jaké nevýznamné posta-vení česká delegace v Paříži zaujímá. Sám sebe považoval za osobnost mezi-národního významu a byl přesvědčen o správnosti svých názorů na světové dění. V době Pařížské konference se též prohloubily rozpory mezi Kramá-řem a Benešem, což Kramářovi nepro-spělo – Edvard Beneš byl Masaryko-vým chráněncem a nástupcem a pro Kramáře po boku těchto dvou mužů nebylo místo.

Navzdory názorům některých autorů o nedostatku Kramářovy píše či vůle si myslím, že měl v mnohém pravdu a svět mu tehdy měl naslouchat. A ať to zní jakkoliv podivně, to, že byl pře-svědčen o správnosti svých názorů na světové dění, bylo proto, že jeho názo-ry správné skutečně byly. Posuďte sa-mi – když začala první světová válka, v létě 1914, říkalo se, že bude velice krátká a že mobilizovaní vojáci budou doma „do švestek“. Kramář však v létě 1914 do Národních listů napsal: „Nastal dějinný okamžik, kterého tolik se báli a který tolik mnozí očekávali. Celá Evropa pošle všecko, co má mladého a zdravého, na pole bitev, a nastanou hrůzy, o kterých posud blouz-nili jen vojenští románoví fantasté. Nikdo nemůže předvídati konce. A tolik si řekněme, že po skončení hrozně války mapu Evropy nepozná-me“. Čtyři roky krvavé války daly Kramářovi plně za pravdu. Po vál-ce, na Pařížské mírové konferenci, projevil svůj bystrý úsudek znovu – žádal, aby velmoci inter-venovaly v Rusku a po-razily tamní bolševickou revoluci. Edvard Beneš však tento Kramářův názor nesdílel a velmoci, vyčerpané světovou vál-kou, jej zavrhly. A přito-m, představte si, jak

F. V. Foto: Poprtil, Dra K. Kramář.

Kramář
27/1914.

rozdílně by se ve dvacátém století vyví-jela celá Evropa, kdyby byly světové velmoci tenkrát Kramáře poslechy.

Takových případů je celá řada – díky pravidelnému publikování v Národ-ních listech byly Kramářovy názory všeobecně známé. V březnu 1935 na-příklad publikoval článek s názvem „Konec víry v pacifismus demokra-cie“, v němž kritizoval přístup západ-ních velmocí tváří v tvář hrozbě druhé světové války. Kramář tehdy řekl: „Ne, pakty mír nezachrání – jen síla a od-

hodlání všech, kdo války nechtějí, bránit mír všemi silami“. Kramář sám se potvrzení svých slov nedožil, ale celý svět dnes ví, jak byla jeho slova pravdivá.

Kramář byl též trvalým kritikem poměrů v Sovětském svazu a nevěřil, že by údajná „vláda proletariátu“ přinesla někomu štěstí a blahobyt. Jak dnes víme, i tady měl pravdu.

Bolševická revoluce v Rusku vlastně nepřímou zapříčinila i stavbu vysoké Kramářovy vily – manželé Kramářovi si původně vystavěli honosnou rezidenci Barbo na milovaném Krymu, kde se v roce 1900 brali a kde každoročně trávili léto. Bolševici však po svém nástupu k moci jejich majetek zabrali. Ruska Naděžda Kramářová pak ve druhé polovině dvacátých let přesvědčila manžela, aby si nové letní sídlo vystavěli právě ve Vysokém. Že si při jeho stavbě počínala rozmarile a že díky tomu po Karlu Kramářovi zbyly veliké dluhy, je skutečnost obecně známá. Zřejmě však své letní sídlo miloval, zejména miloval výhled na divoké hory a pečlivě osázenou zahradu i park. Měl s vilou velké plány – měla sloužit třeba žurnalistům či nemajetným vědcům jako oáza klidu a odpočinku. Kramářovo zadlužení však osud vily změnilo – po jeho smrti musela být pro umoření dluhů prodána.

Karel Kramář zemřel v květnu 1937. V politice působil vlastně celý život a odešel z ní v podstatě nedocenený a nepochopený. Byl však inteligentním mužem bystrého úsudku a pevných názorů. A my se bohužel můžeme jenom dohadovat, jak by dneska svět vypadal, kdyby světoví státníci aspoň někdy Kramáře poslechli.

PhDr. Martina Lustigová,

Ph.D.:

Politik Karel Kramář

Karel Kramář jako by byl zrozen pro politiku. Do politiky vstoupil, sotva se stal „politicky dospělým“, jak se tehdy říkalo - od svých třiceti let zasedal v Poslanecké sněmovně Říšské rady a

poslancem zůstával i za první republiky až do své smrti. Postupně se vypracoval ve vůdčí osobnost mladočechů, později národní demokracie. Za první světové války se Karel Kramář stal respektovaným „vůdcem národa“, i když možná spíše člověkem ověnčeným aureolou mučedníka, který za národní věc trpěl ve vězení. Bylo jen logickým vyústěním událostí, že právě Kramář stanul v čele první československé vlády.

Kramářova cesta do politiky byla přímočará: po ose studium - politika. Bylo těžko představitelné, že by se Karel Kramář mohl politiky naplno věnovat řízení rodinných podniků. Rodinný majetek ale Kramáře skvěle vybavil pro politickou činnost, otázka financí ho netrápila a politiku nedělal pro peníze. Kramář byl také štědrým dárcem a po válce podporoval například ruskou protibolševickou emigraci. Rodinné finance Karlu Kramářovi také umožnily vynikající vzdělání, vedle Prahy studoval v Berlíně či ve Štrasburku. Ostatně svého vzdělání si velmi cenil a na svém doktorském titulu hodně lpěl. Svědčí o tom i úsměvná historika z honu: když Kramáře jeden z účastníků oslovil „pane poslanče“, zarazil ho Kramář se slovy, že tady na honu je přece mezi svými, takže tady je jen „doktor Kramář“.

„Pravdou třeba proti všem“ - to je heslo, které si Kramář nechal ztvárnit na balkon své pražské vily. A je to podle mě heslo, které Kramáře rozhodně vystihuje. Málomluvný český politik dokázal jít za svými sny a ideály, za svou pravdou tak proti proudu jako právě Karel Kramář. Za svou pravdou šel tvrdohlavě a bez ohledu na to, jaké důsledky to přinese jemu samotnému nebo jeho straně. V roce 1919 například takřka proti všem plánoval ozbrojenou intervenci do Ruska za účelem svržení bolševické vlády - přineslo mu to jen nepochopení v očích veřejnosti i politických kolegů.

Z říše snů určité byly Kramářovy plány na vznik mohutné slovanské federace.

Ostatně spolupráce slovanských národů - hospodářská, kulturní a nakonec politická - stála Kramářovi na vrcholu mezinárodních vztahů a mohla se podle něj stát hrází německé politiky. Kramářovi ale ušlo, že ostatní slovanské národy nemají stejné sny a tužby, ale dokonce ani stejného nepřítele, proti kterému by se mohly společně vymezovat. S tím souvisí i jakési Kramářovo černobílé vidění světa. Hodní, holubičí Slované versus zlí, násilničtí Germáni - to je běžný stereotyp Kramářových úvah.

Karel Kramář byl do jisté míry politikem paradoxů: například dlouho souzněl s Rakouskem-Uherskem, i když

svého národa.

Kramář bývá označován za nacionálního politika. Skutečně se snažil, aby jeho národ co nejlépe prosperoval. V dobách existence habsburské monarchie byl Kramářovým cílem co největší rozkvět českého národa, nejen na poli kulturním a hospodářském, ale i na poli politickém. Snažil se, aby bylo uznáno české státní právo. Bojoval o to, aby Češi měli co největší zastoupení v rakouském parlamentu i v českých úřadech, bojoval o to, aby český jazyk měl důstojné místo vedle němčiny. Za války byl slovanskými ideály přiveden k boji za samostatný stát. I za republiky se snažil ochraňovat svůj národ.

Vítání K. Kramáře ve Vysokém 1917, foto Fr. Hanuš

leccos kritizoval, byl dlouho smířen s jeho existencí. Za první světové války přitom stanul v čele domácího odboje a pomohl habsburskou monarchii rozbořit. Za války se Kramář stal „vůdcem národa“, i když možná přesněji „jedním z vůdců národa“. Byl vězněn a odsouzen k trestu smrti. Už tehdy se říkalo, že souzen není jen Karel Kramář, ale celý český národ. Díky amnestii se pak Kramář mohl znovu zapojit do politického života. Není divu, že z vězení vyšel jako symbol národního boje a mučedník za národní věc. A emocionálně založený Kramář si to užíval. Koneckonců, on sám měl pocit, že cokoliv dělá, dělá pro dobro a blaho

Ovšem ani přes bezvýhradnou lásku ke svému národu nepřipouštěl utlačování menšin žijících v Československu. Dobře se musí dařit státnímu celku jako takovému, ne jen části obyvatel, kteří v něm žijí, opakoval často. Když šel za svou národní věcí, upozadoval i svou vlastní politickou stranu. Rozhodně se tedy o něm nedá říct, že by byl ideálním stranickým lídrem, který každo-

denní práci posouvá svou stranu dopředu. Jeho ideálem byla spíš všenárodní politika, což ale v podmínkách 20. století nebylo možné. Objektivně své straně ne vždy prospívá. Má-li volit mezi něčím, co podle něj prospěje národu, a něčím, co prospěje jen straně, volí národ. Tak například za Rakouska-Uherska horoval pro všeobecné volební právo, i když zrovna jeho mladočeské straně přinést body nemohlo - to ostatně bývá označováno jako psychologická záhada Karla Kramáře. Pro národní demokracii pak jako by ve 20. a 30. letech 20. století byl spíše marketingovou značkou než faktickým

lídrem, který pro stranu každodenně pracuje.

Kramář byl velmi sebevědomým politikem, který si byl vědom svého výlučného postavení, ať už ve straně, mezi ostatními politiky nebo částečně také u veřejnosti. Byl brilantním řečníkem. Jeho projevy přirozeně gradovaly, před davy lidí mluvil plynně spatra, bez známek trémy. Ze zvukových nahrávek Kramářových projevů je cítit radost z pronášeného slova i sebedůvěra řečníka, jeho projev byl melodický. Ve srovnání například s Masarykem nebo Benešem měl Kramář dar zvukného hlasu, který se dobře poslouchal. O svých schopnostech a o své oblibě měl Kramář vysoké mínění, o čemž svědčí jeho odpověď národně-demokratickým ženám, které za ním přišly s návrhem, aby na kandidátkách strany do voleb byly právě ženy více zastoupeny a tím strana lépe oslovila voličky. Kramář jim tehdy odpověděl: „*Ale dámy, vždyť přece ženy na té kandidátní listině volí především - mne.*“

(Archiv Národního muzea, fond Vlastimil Klíma, karton č. 2, Dva odboje, s. 55)

Kramářova politická kariéra má podle mě několik vrcholů. Do politiky vstoupil velmi mladý, poprvé byl zvolen poslancem v roce 1891. A už v roce 1897 se stal druhým, později i prvním místopředsedou Poslanecké sněmovny Říšské rady, dokonce ještě předtím byl zvolen za člena delegací. Politická hvězda Karla Kramáře šla strmě vzhůru. Brzy se také stal lídrem mladočeské strany - a v čele své strany (za I. republiky národní demokracie) vydrží až do své smrti. Na pomyslný vrchol popularity se dostal během procesu a odsouzení k trestu smrti, po svém propuštění k trestu smrti, po svém propuštění k trestu smrti nadšenými davy. Bylo jen logickým vyústěním dějin, že se v roce 1918 stal prvním československým premiérem, což je rozhodně další z vrcholů Kramářovy kariéry. On sám si ale nedokázal o pár měsíců později připustit, že to byl vrchol poslední a definitivní. Sám sebe by totiž nejdříve viděl v prezidentské roli, ale toho

se nikdy neměl a ani nemohl dočkat.

Obrovským zlomem v Kramářově kariéře byl rok 1919. Na začátku tohoto roku byl Kramář novopečeným předsedou vlády samostatného státu. 8. ledna byl na něj spáchán atentát, shodou šťastných náhod neúspěšný. A Kramář byl prý ve své ješitnosti dokonce potěšen, že na něj - významného politika - byl učiněn takový útok.

(Srov. Sládek, Z.: *Karel Kramář a Rusko a v roce 1919*, in: *Slovanské historické studie*, 1972, s. 152)

Den po atentátu Kramář předstoupil před poslance s programovým prohlášením své vlády. Samozřejmě se nemohla čekat nějaká velká překvapení, ale Kramář si nepočkal ani na konec parlamentní rozpravy a odjel do Paříže na mírovou konferenci, kde stál v čele československé delegace. Kramář - a to je jeden z rysů jeho politiky - dal přednost „velké politice“, zahraničním otázkám, pohybování se mezi významnými světovými státníky, před domácí politickou scénou. Vládu prostě nechal svému osudu - a to nejen při onom projednávání programového prohlášení, ale - a to je důležitější - po dlouhé příští měsíce. Kramář už se totiž k faktickému řízení své vlády nevrátil. Tím bezpochyby udělal jednu ze svých největších politických chyb. Hlavní pozici v čele vlády totiž fakticky přepustil Antonínu Švehlovi, veřejný prostor opustil ve prospěch T. G. Masaryka a ve straně mohl sméle začít hrát prim Alois Rašín. Kramář ale bral svou účast na pařížské mírové konferenci jako jakési zadostiučnění za útrapy z dob světové války. Odjížděl tam ale s dost naivními představami, že předseda vlády malého a nedávno vzniklého státu může na mírové konferenci sehrát významnou roli. V Paříži Kramáře čekal drsný střet s realitou. Nakonec, Edvard Beneš - připomeňme, že tehdy byl ještě pořád ministr zahraničí Kramářovy vlády - psal brzy z Paříže Masarykovi: „*Kramář: na-prosto nemožný. Dělá zde zle, nemá smyslu pro význam náš, své osoby, naši*

úlohu, atd.“

(Dopis E. Beneše T. G. Masarykovi z 3. února 1919, cit. podle: Šolle, Z. (ed.): *Vzájemná neoficiální korespondence T. G. Masaryka s Eduardem Benešem z doby pařížských mírových jednání: říjen 1918 – prosinec 1919, Praha 1994, dok. č. XXVB, s. 176*)

Kramář kolem sebe pořád viděl aureolu „vůdce národa“, ta ale doma bledla a v Paříži neznamenal vůbec nic. Svou pařížskou činnost navíc Kramář do velké míry podřizoval plánu osvobodit Rusko od bolševické vlády - a to i za cenu ozbrojené intervence. Takové plány ale nenašly podporu - nejen v Paříži, ale ani u československé veřejnosti, která Kramářovy kroky nechápala. Komunální volby roku 1919 pak Kramářově vládě definitivně zlomily vaz. Na Kramářův názor nikdo nebyl zvědavý.

Zatímco na pařížskou mírovou konferenci Kramář odjížděl jako předseda vlády a snad ještě celkem oblíbený politik, za několik měsíců se vrátil jako poslanec a předseda své politické strany. A následná cesta do Ruska ani Kramářovu image vylepšit nemohla. Za svůj pád si Karel Kramář mohl bez zbytku sám. Veřejností byl vnímán jako ten, kdo chce československé chlapce, kteří se sotva vrátili z válečných bojů, nahnat do nové vřavy, navíc za zájmy cizí země. Na dlouhé měsíce, navíc zkraje budování nového státu, ztratil kontakt s domácí realitou a s domácími problémy, prostě zmizel ze scény. A když se objevoval, tak v souvislostech, které poškozovaly jeho samotného i jeho stranu. Právě Kramářem plánovaná vojenská intervence do Ruska totiž narážela v drtivé většině případů na nepochopení.

Pád vlády v Kramářovi prohloubil pocit zneuznání, zneuznání toho, kdo ve svých očích pro svůj národ tolik vytrpěl. Kramář nechápal, proč už ho jeho národ nenosí na ramenou, proč jsou zapomenuty jeho dosavadní zásluhy. Kramář v roce 1919 prostě ztratil postavení, které si dlouhá léta - nebo spíš desetiletí - v politice budoval.

Odtud pak pramení jeho zatrpklost, zahorklost a pocit, že ho národ nepochopil.

Tím, kdo Kramářovu politiku vždycky a za všech okolností chápal a alespoň navenek podporoval, byla jeho žena Naděžda Nikolajevna. V roce 1890 si Kramář ze své vůbec první cesty do Ruska přivezl dvě lásky: vedle lásky k Naděždě i lásku k Rusku a ke Slovanstvu jako celku. Právě Naděžda tak nejspíš stála v pozadí Kramářových ruských a slovanských vizí. I když Karel Kramář často zacházel dál, než by si sama Naděžda přála nebo mu doporučovala. Zatímco láska k Naděždě mu byla oporou v nejtěžších chvílích života i politické kariéry, láska k Rusku a Slovanstvu ho nezdědky ničila a zprostředkovaně stála za jeho politickým pádem. Kramář ovšem ruské téma nepustil: do konce života nepřestal varovat před bolševickou vládou nebo před rusko-německým sblížením. Jednoznačně odmítal snahy o navázání diplomatických styků se Sovětským svazem. V roce 1934 to pak komentoval známými slovy: „*Slovanská zrada je dokonána, spáchán je největší zločin slovanský...*“

(Herman, K., Sládek, Z.: *Slovanská politika Karla Kramáře, Praha 1971, s. 75*)

Kramář ale nepřestal věřit, že bolševická vláda jednou v Rusku padne a na její místo nastoupí nové, demokratické, svobodné a slovanské Rusko.

Karel Kramář byl charismatický politik, který se dobře oblékal a jehož vybrané chování se stalo proslulým. Nesnášel hrubost nebo dokonce vulgaritu, v jeho přítomnosti prý neměly místo drsnější výrazy. A když se mu něco nelíbilo, výmluvně prý „*zamrskal na protest vousem*“.

(Archiv Národního muzea, fond Vlastimil Klíma, karton č. 2, *Dva odboje*, s. 64)

Kramář byl také velmi emocionálně založený člověk, což se projevovalo i v jeho politických krocích, kdy ke své smůle občas dál spíše na emoce než na chladný rozum. Karel Kramář byl člověkem mnoha ohromných plánů, které ale často narazily na to, že neměl

sílu je dotáhnout do konce. Mnohé jeho nápady ale narážely už samy o sobě na nerealizovatelnost a zůstaly pouhými sny. Ať už si o Kramářově politickém myšlení myslíme cokoliv, jeho kroky v politickém světě byly čestné, na politické protivníky neosnoval podrazy a nefiguroval v žádné z četných prvorepublikových afér.

O Kramářovi se říká, že byl nesmírně ješitným člověkem. Kramář byl jako ryba ve vodě, když ho „jeho národ“ vyzdvihoval a miloval. O to hůř se cítil, když ho národ začal zatracovat nebo dokonce ignorovat, těžko říct, která z variant pro něj byla horší. Stárnoucí Kramář byl každopádně zahofklý a zatrpklý člověk, trpící pocitem zneuznání a nepochopení. Rozhodně je ale velkou postavou českých dějin, kterou určitě stojí za to připomínat.

VÝBĚR Z PRAMĚNŮ A LITERATURY

Digitální knihovna Parlamentu ČR

Kramář, K.: Ruská krise, Praha 1921

Kramář, K.: Na obranu slovanské politiky, Praha 1926

Kramář, K.: Naše slovanství a uznání Sovětů, Praha, 1926

Kramářův soud nad Benešem, Praha 1938
Archiv Národního muzea, fond Karel Kramář

Archiv Národního muzea, fond Vlastimil Klíma

Literární archiv Památníku národního písemnictví, fond Karel Kramář

Bílek, J., Kokešová, H., Quagliatová, V., Swierczeková, L. (ed.): Korespondence T. G. Masaryka – Karel Kramář, Praha 2005

Šolle, Z. (ed.): Vzájemná neoficiální korespondence T. G. Masaryka s Eduardem Benešem z doby pařížských mírových jednání (říjen 1918 – prosinec 1919), Praha 1994

Bílek, J., Velek, L. (ed.): Karel Kramář (1860-1937). Život a dílo, Praha 2009

Čechurová, J.: Česká politická pravice, Praha 1999

Herman, K., Sládek, Z.: Karel Kramář a jeho slovanství, in: Slovanský přehled, 1970, č. 5, s. 321-336

Herman, K., Sládek, Z.: Slovanská politika Karla Kramáře, Praha 1971

Lustigová, M.: Karel Kramář. První československý premiér, Praha 2007

Peroutka, F.: Budování státu, I.+II.,

III.+IV., Praha 2003

Sis, V.: Karel Kramář 1860-1930. Život a dílo, Praha 1930

Sis, V.: Dr. Karel Kramář (Život – Dílo – Práce vůdce národa), I., II., Praha 1937

Sládek, Z.: Karel Kramář a Rusko v roce 1919, in: Slovanské historické studie, 1972, s. 145-197

Státní svátek se dá oslavit i topením větví na zahradě a vytvářením tak hustého dýmu, že se táhne od hřbitova až ke kostelu a zahrnuje všechny domy i s pověšeným prádlem, které mu stojí v cestě.

A také se u hřiště dají pouštět draci.

24. 11. šetřila policie v ulici pod cukrárnou s tím, že **někdo vykradl** trvale neobydlený **domek** 70 metrů od náměstí.

Lidé, buďte všímaví, zamykejte všechny vchody do domů a nespolehejte na to, že když bydlíte v „centru“, že jste v bezpečí.

Informace Vojty Regála

Krkonoše – svazek měst a obcí

(z tiskových zpráv)

Krkonošská sezona podvacáté

Letošní „kulaté“ číslo turistických novin Krkonošská sezona bude vydáno v rámci společného mezinárodního Česko – polského projektu s názvem „Propagace Krkonoš“ zaměřeného na rozvoj cestovního ruchu a zachování kulturního dědictví v příhraničním území s cílem propojení nabídek z obou stran hranice. Projekt je realizován mezi Krkonošským národním parkem, Svazkem Krkonoše a Jelenohorským okresem.

Na stránkách tiskoviny se proto dočtete zajímavosti nejenom z regionu českých Krkonoš, ale i z polské části stejného pohorí a jeho podhůří.

+

Prezentace na akcích a zprostředkování informací je zajištěno. Jako zázemí byl pořízen reklamní stan.

„Měl by plnit několik funkcí v jednom. Protože poslouží především k venkovní prezentaci, je vyroben z pevného materiálu s odnímatelnou přední částí. Střecha i límec jsou bílé, s lemovkou Apple Green. Díky tomu bude ve stanu během dne dostatek světla.“

Barevné logo Krkonoše je umístěno na střeše. Na bílém límcí je nápis Krkonoše, Riesengebirge, Karkonosze a www.krkonoše.eu. Na zadní straně je velkoplošná fotografie Sněžky. Po otevření stanu a sundání předního dílu, který se dá přidělat z vnitřní strany, bude celý interiér v jednotné barvě – Apple Green (jablkově zeleně).“

Stan bude během roku postaven na mnoha místech. Svazek Krkonoše ho však nabízí k zapůjčení i všem členským obcím, informačním centřům a partnerům, kteří projeví zájem. Stačí se domluvit ve Svazku Krkonoše.

*

Nové zimní značení na běžecké stopě v podobě červených kosočtverců s logem Birell, bylo umístěno na oblíbenou Krkonošskou běžeckou magistrálu. Tato hlavní tepna protínající pohorí upravenými běžeckými stopami, v rámci celokrkonoského projektu s názvem „Krkonoše – lyžařský běžecký ráj“ (KLBR), se tak stává ještě přehlednější. Díky 188 značkám ve tvaru červeného kosočtverce s logem Birell se běžkaři snadno a rychle zorientují, kudy vede správná cesta do cíle i k zaslouženému osvěžení.

*

Svůj Facebook zřídil i Svazek Krkonoše. Postupem času zdokonalil svou redakční činnost tak, že počet „lajků“ (tzn. oblíbenost, sdílení informací a tím i jejich čtenost mezi „přátelskou“ veřejností) pozvolna narůstá.

Placenou podporu dostaly příspěvky videoklip We are happy from Krkonoše a článek o Mobilní aplikaci Krkonoš.

Facebook je velmi efektivním marketingovým nástrojem dnešní doby.

Cílem je navýšit počet fanoušků Facebooku Krkonoše. Pokud vlastníte nějaké zajímavé video z Krkonoš, víte o novinkách či máte povědomí o zajímavostech pro turisty, návštěvníky i obyvatele našeho regionu, co upoutají, ale neurazí, širte je s námi. O uveřejnění příspěvků rozhoduje redakční rada.

*

Pravidelná tvorba elektronického newsletteru a jeho distribuce bude informovat o novinkách v Krkonoších a Podkrkonoší, v oblasti cestovního ruchu, i o dění ve Svazku Krkonoše a Sdružení Podzvíčinska. Elektronický zpravodaj je a bude vydáván jednou měsíčně v českém a polském jazyce. Svým sdělením bude pokrývat obě území dohromady. Obsahem bude výběr nejzajímavějších témat, novinek a akcí z regionu.

K odběru newsletteru se lze přihlásit na webových stránkách www.krkonoše.eu zadáním e-mailové adresy a přihlášením se k odběru novinek.

PROHLÍDKA POHYBLIVÉHO BETLÉMA FRANTIŠKA VODSEĎÁLKA

Staroveská 199

Otevřeno **22. 12. 2014 – 4. 1. 2015**
odpoledne **13.30 – 16.30** hodin
nebo kdykoli na telefonu **721 640 360**

Svatokateřinský trh a 1. ročník Zelobraní

Proč Svatokateřinský trh, s touto otázkou jsem se setkávala poměrně často.

Ondra Vaverka

Jan Vaverka ml.

Protože naše akce nebyla ryze adventního charakteru, protože advent začíná až další víkend, protože ve Vysockém máme kostel svaté Kateřiny. A proč zelobraní, když se nevyhlašoval

BK

nejlepší zelař roku? Máme dlouhodobě za to, že je potřeba místní „odrůdu“ červeného špičatého zelí podpořit. A zelobraní (i když je to pouze prodejní akce) je právě jednou z přirozených možností, jak do podvědomí přespolních dostat tuto krouhanou a kysanou pochoutku. K dostání bylo v kyblících o různých gramážích a dokonce i v závinu. Zelí šlo na dračku!

Od sobotních ranních hodin se náměstí plnilo stánky s prodejci a zvědavými návštěvníky. V půl třetí začal doprovodný program, ve kterém vystoupily děti z recitačního kroužku Ivany Řehořové, první a druhé třídy vysocké Základní školy, hudební a taneční jabloněcké Základní umělecké školy. Starostka, Lucie Strnádková, nechala přesně v pět hodin odpočítat rozsvícení vánočního stromu. Večerní program poté zahájil flétnový kroužek

Ondra Vaverka

Piškor, na který navázalo zpěvem duo Romana Blaschkeová a Martina Stěhulová z Tanvaldu. V půl sedmé se nad vysokým náměstím rozzářil ohňostroj. Akce skončila volnou zábavou po desáté hodině.

Chtěla bych tímto poděkovat všem, kteří se na akci podíleli, především městu a místním hasičům za pomoc s organizováním trhu. Všem dětem a jejich vedoucím za překrásná vystoupení, kuchařkám ze základní školy za balíčky s dobrotami a čajem pro děti, ale také prodejcům, kteří k nám vážili

PeHe

Ondra Vaverka

cestu z Krkonoš, Jizerských hor či Českého ráje. A také vám všem, kteří jste dotvořili krásnou atmosféru celé akce!

PeHe

Blanka Kučerová

Na **rozsvícení vánočního stromu** se mohou těšit v pátek 12. prosince v 17 hodin (u hasičovny) **ve Skle-
nařicích**. Občerstvení zajištěno. Srdečně zvou hasiči.

ROZHOVORY

Memoriál Karla Podhajského je vrcholná mezinárodní soutěž ohařů v ČR. Poprvé se konala v roce 1932 v Bystrci u Brna. Zkoušky probíhaly jednou za dva roky kromě válečného roku 1944. Od roku 1946 se soutěží každoročně, letos po 76. Psi se sem kvalifikují z Memoriálu Richarda Knolla, kam postupují na základě výsledku Všestranných a Nominačních zkoušek.

K. Podhajský z Litomyšle (1871 – 1930) zasvětil život přírodě a lovu. Mezinárodně uznávaný odborník na kynologii i myslivost choval lovecké psy, zejména se zajímal o ohaře a psal odborné publikace. Zasloužil se o založení Čs. myslivecké jednoty. Založil a vedl československou Plemennou knihu loveckých psů.

Memoriálu se účastní nejlepší ohaři – **10 ohařů z České republiky a 10 ze zahraničí**. Pokud se jich přihlásí menší počet, může být připuštěno více psů z ČR. Samotná účast na tomto memoriálu je velikým úspěchem. /z int./ **Letos se to podařilo PETRU PATOČKOVI z Vysokého a tak se chceme o jeho zážitky podělit se čtenáři Větrníku.**

Petrě, jak dlouho se věnuješ výcviku psů?

Od roku 1998 hned po vojně jsem si začal plnit svůj sen.

Která plemena jsi preferoval?

Ohaře. Ale vycvičil jsem i jezevčíka, slídiče a také jsem si zkusil výcvik poslušnosti německé dogy. V současné době mám německého drátosrstého ohaře.

Za jakým účelem jsi je cvičil?

Některé jsem si cvičil pro sebe, další pro někoho jiného, pár jich bylo i na prodej.

Odkud psi pocházejí?

Z chovných stanic. Mám i svou vlastní Z vysockých strání, ale zatím ji nevyužívám, čekám na vhodnou fenu. V současnosti mám opět štěně německého drátosrstého ohaře.

Jak probíhá výcvik?

Kolem jednoho roku věku absolvuje pes podzimní nebo lesní zkoušky. Druhým rokem všestranné a vodní zkoušky. Zmiňované zkoušky jsou zkouškami lovecké upotřebitelnosti, ale memoriály jsou již soutěžími. Pokud se z všestranných zkoušek dostane mezi 36 nejlepších psů z republiky, postupuje na takzvanou kvalifikaci na Memoriál Richarda Knolla.

Jaký je postup mezi nejlepší?

Nejdřív je potřeba se dostat mezi 36

psů do nominace, z nich postoupí 20 psů na MRK, což je mistrovství republiky. Do nominace se mi podařilo dostat v roce 2007 s německým krátkosrstým ohařem Renem z Jaroslavských polí.

A letos?

Procestoval jsem kus republiky. V Karlových Varech jsem vyhrál všestranné zkoušky, v Litoměřicích jsem byl na nominaci. Nominací jsem prošel na Memoriál Richarda Knolla, kde mi výhra unikla jen opravdu těsně, když se nám nepovedla jedna z 38 disciplín. Tento rok memoriál probíhal na Opočně, na pozemcích hraběnky Colloredo Mansfeld, která soutěž zahajovala na svém zámku.

Jak ses tedy dostal na memoriál Podhajského?

Měl jsem tak trochu štěstí, protože na Podhajáka postupuje 10 nejlepších z Knolla, mezi které jsem se pro jednu chybu nedostal, ale byl jsem náhradníkem. V pátek ráno volali, že odpoledne se mám dostavit k prezentaci a veteri-

nární prohlídce – stávám se účastníkem Memoriálu Karla Podhajského. Tak jsem se dostal jako třetí vůdce z našeho okresu na Podhajského. Dříve se to podařilo jenom Zd. Tobiášovi z Vichové a Fr. Drahokoupilovi z Jilemnice, který oba memoriály vyhrál v jednom roce. S oběma dodnes cvičím a hodně zkušeností mám od nich.

Kdy a kde se soutěž konala?

4. – 5. října 2014 v Dobré vodě u Hořic. Mají tam vhodné podmínky pro uspořádání této soutěže v lese, na poli a vodě.

Co se všechno odehrává?

Soutěž má vysokou úroveň a je zajímavá i pro laika. Přijíždí spousta diváků, za mnou přijela i rodina a kamarádi. Soutěž má přesně dané rituály, které vycházejí z mysliveckých tradic např. představení vůdce a psa posuzujícím rozhodcím a přihlízející koruně. Celou soutěží nás provázejí trubači, kteří troubí na malé lesní rohy a borlice. Samotná soutěž má přísné regule, kde každé zaváhání psa i vůdce znamená

slavným hokejovým brankářem Domínkem Haškem, který je nováčkem ve výcviku loveckého psa. Třeba ho jednou na soutěži porazím ☺

Jaké máš další plány?

Především chci pokračovat ve výcviku psů, dokud mě to bude bavit. Jsem i rozhodčím pro posuzování psa z výkonu i v mezinárodním měřítku, a tak bych se chtěl věnovat i tomuto.

Výcvik psa je jistě časově náročný.

Cvičení je každodenní záležitostí, ale i pes si musí někdy odpočinout, proto já dávám přednost cvičení 5 dnů v týdnu.

snížení bodů. A to se na soutěži stalo mně i Bety, ale jak říká můj kamarád Zdeněk Tobiáš, je to jenom pes...

A teď to hlavní: jméno tvého psa a jak jste dopadli?

Bety od Chřenovského mlýna. 11. místo, II. cena, 462 bodů. Na první účast jsem spokojen a všichni jsme si užili atmosféry slavnostního vyhlášení.

Co ti ještě přinesla účast na takových soutěžích?

Kromě spousty zážitků i setkání se zajímavými lidmi a známými osobnostmi. Třeba v Karlových Varech s bratrem Karla Rodena hercem Marianem Rodenem, k jehož koníčkům patří taky lovecký pes a myslivost. Na Podhajském jsem si popovídal i se

Mám podporu místního mysliveckého

sdružení, jehož jsem členem, proto mohu využívat k výcviku celou honitbu. Odchováváme bažantí zvěř, bez které by to nešlo. Chybí mi tu pouze voda s rákosím, za tou jezdím do Víchové a Jilemnice.

Tak ať se daří ve všem a hodně radosti a úspěchů s ohaři. A gratulace k účasti na tak vrcholné události.

Za rozhovor děkuje Ivana Řehořová

SPORT

Moderní gymnastika

V sobotu 18. 10. 2014 jsme pořádali již **pátý ročník Východočeské ligy** v Moderní gymnastice v sokolovně ve Vysokém nad Jizerou pod názvem Krakonošův pohár. Přihlášeno bylo celkem 106 závodnic. Z toho jich závodilo 80 z pěti družstev Východočeské ligy. V pořadí čtvrtý závod Východočeské ligy zahájil svým příchodem pán hor Krakonoš. Tímto bychom mu

Žaneta Valčíšová.

V kategorii II 2003 – 04 2. místo Anna Patočková, 3. místo Andrea Šaldová.

V kategorii III 2001 – 02 1. místo Eliška Holá, 2. místo Beáta Strnádková, 3. místo Magdalena Šlaufová, 5. místo Karolína Šimůnková, 8. místo Aneta Patočková.

V kategorii IV 1998 – 99 1. místo Klára Ševčíková, 2. místo Zuzana Lišková, 3. místo Michaela Slámová.

Velké poděkování patří všem, kteří se na přípravě závodů podíleli. Hlavně trenérkám, rodičům a všem přízniv-

chtěli poděkovat za hezké přivítání závodnic i všech přítomných a za krásný zážitek. Naším děvčatům se na domácí půdě dařilo. Opět se umístila na předních místech.

V kategorii 0. B 2008 – 09 2. místo Tereza Petrínová, 3. místo Adina Kotulková, 5. místo Barbora Hanoutová, 7. místo Rozálie Majorová.

V kategorii I 2005 – 06 3. místo Nela Sadílková, 11. místo Emma Žďárová, 12. místo Adéla Doubalíková, 18. místo Kateřina Majorová, 21. místo

cům moderní gymnastiky. Bez dobrovolné pomoci těchto všech by závody nemohly proběhnout. Díky.

Na závěr musíme poděkovat také sponzorům závodu, díky kterým si každá závodnice mohla domů odnést pěknou cenu.

V sobotu 8. 11. 2014 se vydalo do Chrudimi 18 našich závodnic na pátý a poslední závod, který se letos uskutečnil pod názvem **Podzimní pohár**. Naše děvčata opět zabodovala. Umístila se výborně a připsala si poslední body

do celkového hodnocení. Odvezli jsme si celkem deset medailů z toho dvě zlaté, čtyři stříbrné a čtyři bronzové.

V kategorii 0. B 2. místo Barbora Hanoutová, 5. místo Adina Kotulková, 8. místo Tereza Petřinová, 10. místo Rozálie Majorová.

V kategorii I 3. místo Nela Sadílková, 9. místo Emma Žďárová, 13. místo Adéla Doubalíková, 17. místo Kateřina Majorová, 23. místo Žaneta Valčíšková.

V kategorii II 2. místo Andrea Šaldová, 3. místo Anna Patočková.

V kategorii III 1. místo Eliška Holá, 2. místo Aneta Patočková, 3. místo Beáta Strnádková, 6. místo Magdalena Šlaufová.

V kategorii IV 1. místo Klára Ševčíková, 2. místo Michaela Slámová, 3. místo Zuzana Lišková.

Gratulujeme!!!!!!

Po ukončení závodu a sečtení všech bodů následovalo vyhlášení Východočeské ligy základního programu v moderní gymnastice pro rok 2014. Do celkového hodnocení se počítají body ze čtyř nejlepších závodů.

V celkovém hodnocení se naše gymnastky umístily výborně. Odvezli jsme si 11 pohárů a medailů. Jako oddíl jsme měli nejlepší umístění.

V kategorii 0. B si pohár a stříbrnou medaili odvezla Tereza Petřinová a bronzovou Barbora Hanoutová

V kategorii I pohár a stříbrnou medaili vybojovala Nela Sadílková

V kategorii II si pohár a stříbrnou medaili odvezla Andrea Šaldová a bronzovou Anna Patočková

V kategorii III pohár a zlatou medaili získala Eliška Holá stříbrnou Aneta Patočková a bronzovou Beáta Strnádková

V kategorii IV si pohár a zlatou medaili odvezla Klára Ševčíková, stříbrnou Zuzana Lišková a bronzovou Michaela Slámová

Moc gratulujeme děvčatům, ale i trenérkám, které si zaslouží určitě také velkou pochvalu a velké díky a přejeme mnoho dalších úspěchů v příštím roce

2015 a hlavně pevnou vůli.

Lenka Šaldová

MOTOKLUB VYSOKÉ

Podzimní počasí přeje a tak jezdecká sezóna s nádherným počasím mohla pokračovat i po vysokých závodech, na které jsme Vás v minulém čísle pozvali. A jak dopadli naši jezdci na domácím poli? Předně říci, že za náš motoklub v sobotu 20. září vyrazilo na trať třináct jezdců. Pro vítězství si dojel Pavel Zelinka (kat. E2) a Josef Nosek (kat. E3). Pro druhá místa pak Aleš Kučera (kat. E2) a Honza Nosek (lic. B). Brambůrku si vyjel v licencích David Nosek. K dalším jezdcům, kteří se postavili na start a reprezentovali tak naše barvy patří J. Šmíd, T. Hloušek, F. Medek, J. Hebelka, M. Saska, J. Vopálka, M. Paska a F. Matoušek.

Franta Medek poté následující víkend nezaháel a vyrazil na MČR CC v Ostravě, kde vyhrál v licencích C oba dny. A když už byl tak krásně rozjetý, první říjnový víkend se představil i na AČR v Sedlčanech, odkud rovněž přivezl dva vítězné poháry.

Dne 18. října vyrazili na závody v Úpici Aleš Kučera a David Nosek – skončili na druhém a čtvrtém místě. Tentýž víkend probíhaly i závody v Bělé pod Bezdězem, kam vyrazilo i trio Hloušek, Medek, David. Nejvíce z této trojice se dařilo Františkovi Medkovi, který dosáhl po oba dny na „bednu“ (první a druhé místo).

Sezóna končí a tak jsme se sešli na celkovém vyhlášení ECC, které se koná 28. listopadu v divadle Krakonoš. Od 18:00 hodin se bude promítat DVD ze závodů a od 19:00 hodin bude probíhat celkové vyhlášení ECC 2014. Už teď můžeme prozradit, že celkovým vítězem letošního seriálu v kategorii E3 je „Pepíček“ Nosek. Gratulujeme všem ☺

Na závěr bychom Vám všem rádi popřáli klidný zbytek roku, a správné vykročení do roku následujícího. Také děkujeme redakci za trpělivost s dodáváním našich příspěvků, které posíláme na poslední chvíli ☺

15. listopadu **Klub českých turistů** při TJ Vysoké uspořádal **zamykání cest**, kterého se zúčastnil rekordní počet přes 60 lidí. Trasa vedla z Vysokého přes Tomášovy vrchy a Rovně na Pr-

dek, Bosnu, Borovské skály, do Pasek nad Jizerou a podél Jizery do Jablonečku. Někteří pak ve Vysokém navštívili divadelní noc.

Foto a text Jiří Mohr

Předpokládané akce TJ Vysoké nad Jizerou v zimní sezóně 2014/2015

- 27. 11. 2014 Vysocké kritérium – běh
- 3. – 4. 1. 2015 Liberecký pohár –
AD (*alpské disciplíny*)
- 16. – 17. 1. 2015 Metrostav – AD
- 17. 1. 2015 Valná hromada TJ
Vysoké nad Jizerou
- 17. – 18. 1. 2015 Masters – AD
- 19. – 21. 1. 2015 České dráhy – AD
- 30. 1. 2015 **Fotbalový balón**
- 31. 1. – 1. 2. 2015 MČR lyžařský ori-
entační běh
- 7. 2. 2015 Ve stopě první stře-
doevropské padesátky –
XXXVIII. ročník
- 14. 2. 2015 Závody po staru
XX. ročník
- 21. – 22. 3. 2015 MČR dospělých,
finále FIS Slavic Cupu – běh
- Prátelské akce jednotlivých oddílů
- 20. 12. 2014 Nohejbalový turnaj
- 28. 12. 2014 Poslední smeč

29. 12. 2014 Fotbalový turnaj
Do konce roku 2014 proběhnou výroční členské schůze jednotlivých oddílů. Termíny schůzí Vám sdělí jejich předsedové.

Šalda Pavel, sekretář TJ

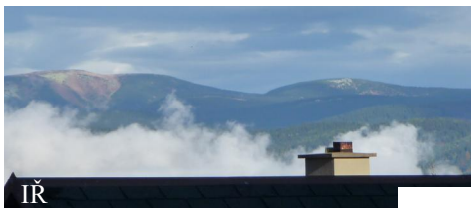
Informace

z TJ Vysoké nad Jizerou

Jak jsem Vás informoval v posledním čísle Větrníku, tak k poslednímu září 2014 skončil ve funkci sekretáře pan Zdeněk Seidl. Ve funkci ho nahradil pan Pavel Šalda ml., který má s chodem TJ částečné zkušenosti už jako člen výkonného výboru a zároveň působí ve výboru skiklubu.

V průběhu října se změnil po necelém roce opět vlastník firmy Snowhill, a. s., který je provozovatelem lyžařského areálu Šachty. Firmu koupili za částku necelých 50 milionů podnikatelé Ing. arch. Martin Vokatý, projektant z Trutnova a Mgr. Daniel Kučera, právník z Vrchlabí. Pan Vokatý je bývalým reprezentačním lyžařem a dnes spoluvlastníkem projektové kanceláře Atip, a. s. v Trutnově, která mimo jiné projektovala Sazka arénu. Mgr. Daniel Kučera je právníkem z Vrchlabí a je např. předsedou dozorčí rady ve společnosti Melida, a. s., která provozuje areál ve Špindlerově Mlýně. Společně s panem Vokatým pak vlastní řadu nemovitostí ve Vrchlabí a Špindlerově Mlýně. Novým ředitelem společnosti Snowhill, a. s. byl jmenován Ing. Michal Hošek, který je spoluvlastníkem projekční kanceláře Snowplan, s. r. o. v Jilemnici. Noví vlastníci mají vůči TJ Vysoké nad Jizerou uhrazeny všechny závazky a s areálem mají další rozvojové plány, se kterými budete určitě včas všichni seznámeni.

J. Nechanický – předseda TJ

IR

VÍTE, ŽE...

IR

**Na svátek sv. Kateřiny
– houby lezou z pod periny**

~~~~~
**V Praze 6 Na Petřínách je obchod, kde
je možné koupit pečivo z Vysokého**

F. Šalda st.

**Důchodkyně hledá brigádu – pomoc
v domácnosti, hlídání dětí nebo výpomoc
v penzionech či restauracích.
Tel.: 722 575 291**

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Nováková, Jana Soudilová, Jan Koucký

Setkání po padesáti letech

Bývalí spolužáci z vysoké základní školy se sešli 20. září na Větrově v bistru u Matoušků. Nejdříve se ale podívali do školy a společně se prošli po Vysokém, i když jim počasí zrovna neprálo. První sraz byl před 15 lety. Na celkově druhém srazu se letos při vysoké účasti i po tak dlouhé době všichni poznali.

Na fotografii (v závorkách současná příjmení)

vpředu: Miloslav Soukup, Marie Burgetová, Jiří Vašíček, Marie Hrušková (Doubalíková), Jana Metelková, Věra

vzadu: Oldřich Hnyk, Olga Strnádková, Bohouš Farský (Muhu), Miluše Preisslerová, Hana Patočková, Alena Novotná, Eva Fridrichová, Pavel Doubalík, Marie Tetauerová (Folprechtová), Renata Doubalíková (Machová), František Dolenský, Hana Svatá (Mejzlíková), František Martinec, Marie Kučerová (Šafářová), Ludmila Albrechtová (Haasová)
Pavel Hladík chybí – fotografoval.

Narození

20. 10. 2014 se narodila Zuzaně Skalské a Michalu Plůchovi z Vysokého

nad Jizerou dcera JASMÍNA Plůchová.

•
23. 10. 2014 se narodil Anetě Šaldové a Sebastianu Strakovi syn JAKUB Straka.

Životní jubilea

Vysoké nad Jizerou

Jana Holá 70 let
Marta Vodsedálková 70 let
Ladislav Krob 70 let
Jan Vaverka 70 let
Milan Skalský 71 let
Anna Hladíková 71 let
Jarmila Knížková 73 let
Marie Junková 76 let
Josef Martinec 81 let
Věra Štěpánková 83 let
Milada Ceéová 95 let
Josef Malík 70 let
Vlastimila Petrušková 70 let
Vladimír Vodsedálek 73 let
Alois Šinkora 76 let
Libuše Veselská 79 let
Libuše Bartoníčková 83 let
Vladimír Hladík 89 let
Zdenka Junková 90 let

Sklenáře

Marie Vondráková 75 let
Zdeněk Rybář 76 let
Františka Tomešová 84 let
František Špidlen 74 let
Oldřich Kristan 78 let

Stará Ves

Stanislava Volmutová 70 let
Josef Poloprutský 82 let

Horní Tříč

Marcela Marková 84 let
Anna Slavíková 84 let
Ladislav Štrobach 79 let
Jaroslav Votoček 82 let

Helkovice

František Knop 78 let

Úmrtí

•
Dne 29. 9. 2014 zemřel pan **Luboš Hájek** z Horní Tříče ve věku nedožitých 66 let.

†
Dne 21. 10. 2014 zemřela paní **Olga Šimůnková** ze Sklenářic, t. č. v DD Rokytnice nad Jiz. ve věku 91 let.

Dne 27. 10. 2014 zemřela paní **Bohuslávka Mandlová** z Vysokého nad Jiz. ve věku 87 let.

†
Dne 22. 11. 2014 zemřel pan **Oldřich Vitvar** ze Sklenářic ve věku 91 let.

Vážení spoluobčané,

Blíží se Vánoce, konec letošního kalendářního roku a začátek toho nového. Nastává čas bilancování, plánů a předsevzetí. Na hodnocení roku letošního je z naší strany ještě brzy, zbývají nám tedy plány a předsevzetí do roku příštího. Rádi bychom, aby naše město po Novém roce trochu „prokouklo“ a aby se tu lidem lépe žilo. Taky si přejeme, abychom všichni přečkali zimu bez obtíží. Aby se dobře jezdilo, a to nejen na silnicích, ale hlavně v Šachtách, a co si přejeme nejvíc, aby v zimě byla voda. Tedy ta z kohoutku, samozřejmě.

O Vánocích se říká ledacos, třeba, že jsou to svátky klidu nebo že jsou hlavně pro děti. Lidé si o Vánocích dávají dárky, to ale není to nejdůležitější. Nejdůležitější je, že se lidé scházejí a přejí si hodně zdraví a všechno nejlepší do Nového roku. I já bych vám tedy chtěla jménem svým i jménem celého městského zastupitelstva popřát všechno nejlepší, hodně zdraví, ale taky hodně štěstí do Nového roku 2015. Snad se nám všechna přání vyplní.

*Lucie Strnádková,
starosta města*

Předplatné

ve výši **72 Kč na rok 2015** můžete zaplatit u paní Havelkové na městském úřadu nebo v knihovně či muzeu. **162 Kč** zaplatí ti, kterým je poslán Větrník poštou. Mohou i přílohou složenkou nebo bankovním převodem.

**SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA VÁNOČNÍ VÝSTAVU
KUDY TUDY K BETLÉMU
„POSLEDNÍ ZVONĚNÍ“**

17. PROSINCE 2014 – 11. LEDNA 2015

OTEVŘENO DENNĚ 10.00 – 17.00 hod.

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ VÝSTAVY 17. PROSINCE V 17.00 hod.

VE VYSOKÉM NAD JIZ. V ČERVENÉ CHALOUPCE

POD KOPCEM Č. P. 166

(Z NÁMĚSTÍ NEBO OD KOSTELA SMĚREM NA TŘÍČ, POD ČISTIČKOU)

Zpravodaj MěÚ Vysoké nad Jizerou - Větrník XLVII-11-12/2014,
redakce: Ivana Řehořová,
náklad 450 ks, cena 12 Kč, příspěvky zasílejte do městské knihovny
nejlépe přílohou na vetrnik@vysokenadjizerou.cz,
tel: 481 540 278, výtiskl H&H Servis 2014.